

Uitgegeven door de Generale Conferentie van
het Internationaal Zendingsgenootschap der
Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
e-Mail: info@sda1844.org
Internet: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de Gemeente van
Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging, Nederlandse veld
Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
Tel. 0313-416 222 Fax 0313-450 661
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Internet: www.zdareformatie.org

100 jaar
1914 - 2014
REFORMATIEBEWEGING

GEBEDSLEZINGEN

Van
vrijdag 5 december 2014
t/m
Sabbat 13 december 2014

Terughlikken –
vooruitblikken

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord		blz. 2
1e lezing, vrijdag 5 december 2014	“Het profetische fundament van de reformatie” <i>–br. Parmenas Shirima, Tanzania</i>	blz. 7
2e lezing, Sabbat 6 december 2014	“Christus onze Gerechtigheid – de basis van alle reformatie” <i>–br. Alfredo Fiscaro, Chili</i>	blz. 23
3e lezing, zondag 7 december 2014	“Geschiedkundige bewijzen van het bestaan van de reformatie sinds 1914” <i>–zr. Raquel Orce-Sotomayor, Spanje/VS</i>	blz. 33
4e lezing, dinsdag 9 december 2014	“De Tien Geboden en de militaire dienst” <i>–br. Francesco Caputo, Italië</i>	blz. 43
5e lezing, woensdag 10 december 2014	“De gezondheidsboodschap in de Reformatie” <i>–br. Roland De La Paz, Filippijnen</i>	blz. 54
6e lezing, vrijdag 12 december 2014	“Pacifisme, geweldloosheid en gewetensbezwaar” <i>–br. Woonsan Kang, Zuid-Korea/VS</i> & <i>br. Antonino Di Franca, Italië</i>	blz. 65
7e lezing, Sabbat 13 december 2014	“De laatste triomf van de derde engelboodschap” <i>–br. Idel Suarez jr., VS</i>	blz. 76

Uitgegeven door de Generale Conferentie van het Internationaal Zendingengenootschap der
Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging,
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
e-Mail: info@sda1844.org
Internet: www.ims1914.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de Gemeente van
Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging, Nederlandse veld
Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
Tel. 0313-416 222 Fax 0313-450 661
e-Mail: rehoboth@ZDAreformatie.org
Internet: www.zdareformatie.org

VOORWOORD

Terwijl we het jaar 2014 afsluiten, is deze Gebedsweek het laatste evenement in het herdenken van 100 jaar sinds de gebeurtenissen van de Eerste Wereldoorlog het Internationaal Zendingsgenootschap der Gemeente van Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging in het bestaan deden voortbewegen.

Hoewel het waar is dat de oorlog zeer moeilijke situaties schiep en de gemeente als gevolg daarvan geconfronteerd werd met een serieuze toets, is het evenzeer waar dat dit niet de eerste toets was voor de gemeente. Er waren, met name in 1888, tegengestelde standpunten en sterke debatten over diverse onderwerpen hieraan voorafgaand. De Heer gebruikte A.T. Jones en E.J. Waggoner om de broodnodige boodschap van Christus onze Gerechtigheid voor te stellen, maar een groot deel van de afgevaardigden bekeken de dingen anders, hetgeen leidde tot verzet en verdeeldheid in denken en handelen. De boodschap van 1888 groeide uit tot een crisis, omdat de mensen op verschillende manieren dachten, en er een gebrek was aan spiritualiteit. In 1914-1918 kwam de toets van buiten, maar dat werd een crisis om dezelfde reden als daarvoor – omdat de kerk verdeeld was en niet geestelijk voorbereid om de noodsituatie het hoofd te bieden. Deze en vele andere punten zijn over de hele wereld op verschillende manieren gepresenteerd in dit herdenkingsjaar. Ze worden ook nader uitgewerkt in de artikelen die deze week gelezen gaan worden.

Vaak vragen mensen – en vooral jonge mensen – waarom we zo veel praten over de geschiedenis. “Waar het om gaat, is nu”, zeggen ze. Maar ‘nu’ is de optelling van alles wat eerder geweest is, en dat geldt met name in religieuze zaken. Als we niet weten waar Gods gemeente uit voortgekomen is, zullen we niet weten hoe te beoordelen waar we nu staan. En als we niet in staat zijn om te beoordelen wat er vandaag gebeurt en de nodige correcties doorvoeren, zullen we nooit de bestemming bereiken. Het is niet zo moeilijk om terug te kijken en te zien waar anderen fouten maak-

ten; het is veel moeilijker om onze eigen fouten te zien en nog moeilijker om ze te corrigeren binnen de cultuur.

Maar er zijn rode vlaggen die omhoog gaan, die ons ten minste moeten kort houden en ons een kijkje van nabij laten nemen op onszelf – hoe we dingen doen, hoe we denken, hoe we omgaan met de heilige godsspraken, en welke beslissingen wij maken. En “wij” zijn de individuen, gemeentes, leiders, en uitvoerende comités binnen de gemeentelijke organisatie. De leiders zijn vooral verantwoordelijk – en dienen verantwoordelijk gehouden te worden – zoals is gebleken tijdens te evenementen die tijdens dit jaar de revue zijn gepasseerd.

Gods volk zijn schapen; Jezus Zelf heeft dat gezegd. Hij maakte mensen als sociale wezens, dus dat is geen slechte zaak. Maar Jezus zei ook: “Ik ben de goede Herder; de goede herder stelt zijn leven voor de schapen. Maar de huurling, en die geen herder is, wie de schapen niet eigen zijn, ziet de wolf komen, en verlaat de schapen, en vlucht; en de wolf grijpt ze, en verstrooit de schapen. En de huurling vlucht, omdat hij een huurling is, en geen zorg heeft voor de schapen. Ik ben de goede Herder; en Ik ken de Mijnen, en word door de Mijnen gekend. Gelijk de Vader Mij kent, alzo ken Ik ook de Vader; en Ik stel Mijn leven voor de schapen.” Johannes 10:11-15. Leiders kunnen veilig worden gevolgd wanneer zij de Goede Herder volgen. Zij dienen niet gevolgd te worden wanneer ze dat niet doen.

Gebeurtenissen die eerder zijn gebeurd, zullen weer gebeuren. Of beter gezegd: de beproevingen zullen weer terugkeren, alleen zullen ze er anders uitzien. Weten wat er is gebeurd in het verleden is uiterst belangrijk, maar het getrouw uitvoeren van de verantwoordelijkheden van vandaag is dat eveneens. “Zoals elke dag komt, moeten we in de kracht van Jezus tegemoet treden aan haar beproevingen en verleidingen. Als we een dag falen, dan voegen we toe aan de lasten van de volgende dag, en hebben minder kracht. We moeten de toekomst niet vertroebelen door onze onvoorzichtigheid in het heden, maar door doordachte en zorgvuldige uitvoering van de huidige taken ons voorbereiden op

de noodgevallen van morgen.” –(*Review and Herald*, 3 februari 1885) *Our Father Cares*, blz. 130.

Hoe bieden wij het hoofd aan onze dagelijkse uitdagingen? Wat is onze geestelijke toestand? Zijn we net zo trouw en vastberaden als Daniël en zijn vrienden in Babylon, of schikken wij met de wereld en hebben we gebrek aan een duidelijke visie op de toekomst? Hoe bereiden we ons voor op de komende crises? Zijn we verenigd in één geest van liefde, trouw en toewijding? Maken we dagelijks ervaringen met de Heer? Alleen als we met de strijd van de Heer bezig zijn, zullen we geestelijke vooruitgang boeken, overwinningen behalen, en worden voorbereid op de grote beproevingen voor ons, evenals op de grootste gebeurtenis in de wereldsgeschiedenis.

In de 7e lezing vertelt br. Idel Suarez jr. over een gesprek die hij op 15 mei had met een adventistisch hoogleraar tijdens het symposium dat door Zevende Dags Adventisten in Friedensau werd gehouden aangaande de handelingen van de gemeente in de Eerste Wereldoorlog. Hij schrijft: “Tijdens een pauze op de laatste dag presenteerde een adventistische geleerde een aantal verontrustende voorspellingen dat – volgens de Postmoderne adventistische filosofie – de zondagswet nooit zou komen en de profetie zou kunnen falen. Ik vroeg een andere aanwezige professor: ‘Gelooft u ook op uw Amerikaanse adventistische universiteit dat de zondagswet nooit zou kunnen komen?’ Hij antwoordde dat het probleem was dat de vierde generatie Adventisten problemen hadden, gezien het feit dat de tweede komst van Christus nog niet heeft plaatsgevonden.”

Dus, hier zijn we dan. Nu is de taak tweeledig. Ten eerste dienen gemeenteleden, jonge mensen, en de hele wereld te worden gewaarschuwd tegen het worden als de kwade dienstknecht die “in zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; En zou beginnen zijn mededienstknechten te slaan, en te eten en te drinken met de dronkaards.” Matthéüs 24:48, 49. Het evangelie gaat om het feit het licht der wereld en het zout der aarde te zijn. Terwijl we wachten dat Jezus komt en Zijn koninkrijk van vrede opricht

in de plaats van een wereld dat op weg is naar een ecologische ondergang, vol geweld, en balanceert op de rand van chaos, dienen wij de beginselen van de heiligheid en gerechtigheid uit te leven en te onderwijzen, zoals geschilderd in de Schrift, welke leven en zegening betekenen.

Ten tweede: “Wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en u doet wel, dat u daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlicht, en de morgenster opgaat in uw harten.” 2 Petrus 1:19.

Laten we het onderzoeken van de profetische geschriften door iedereen aanmoedigen in het licht van de gebeurtenissen in het verleden en het heden, met name die in Daniël en de Openbaring, die weinig aandacht hebben gekregen. We hebben een verantwoordelijkheid om de vaste hermeneutische (interpreteren van Bijbelteksten) principes te onderwijzen, die iedere zoekende ziel de handvatten geven die nodig zijn om de stukken van de profetie samen te stellen en om de geestelijke betekenis in het plan van de goddelijke voorzienigheid te vatten. Eén hiervan weg te laten, staat gelijk aan het slecht behandelen van het heilige woord.

Dat deze lezingen voor de Gebedsweek mogen dienen om onze focus te verduidelijken waar we vandaan komen en waar we naartoe gaan. Meer dan ooit dienen we extra bijzondere zorg te dragen op wat we geacht worden te doen – hetzij het groot of klein wordt beschouwd – en onze handen weg te houden van de dingen die Gods verantwoordelijkheid zijn, en de ervaringen koesteren die Hij ons gegeven heeft, en een ieder bemoedigen binnen onze invloedssfeer om hun eigen persoonlijke ervaringen met Hem te maken.

Wij verzoeken de leiders en de leden dringend om voor elke lezing deze week aanwezig te zijn op uw ontmoetingsplaats, behalve als u de gelegenheid heeft om te gaan en ze te delen en te bidden met degenen die anders alleen zouden zijn wegens ziekte of ongeschiktheid. De laatste dag van de Gebedsweek – Sabbat 13 december – zal over de gehele wereld een dag van vasten en gebed zijn. Tevens zullen de jaarlijkse Gebedsdaggaven – die zo

van cruciaal belang zijn bij het ondersteunen van de activiteiten van de Generale Conferentie in nieuwe velden en afhankelijke landen – verzameld worden aan het einde van de laatste lezing. De behoeften zijn bijzonder dringend, en de middelen die God ons heeft gegeven, zijn niet alleen beperkt, maar worden ook bedreigd.

*–De broeders en zusters
van de Generale Conferentie*

HET PROFETISCHE FUNDAMENT VAN DE REFORMATIE

Door br. Parmenas Shirima, Tanzania

Het einde van 2014 – het 100^e herdenkingsjaar van de Opkomst van de Reformatiebeweging onder de Zevende-Dags Adventisten – is een goed moment om de profetische basis van Gods gemeente wat nader te bekijken. Het doel hier is zich te concentreren op de kenmerken van een ware reformatiebeweging. We zullen de fundamentele geloofsbeginselen aanhalen die werden gegeven aan onze eerste ouders en de daarop volgende generaties. We verwijzen naar deze principes als ‘goddelijke instellingen’, want zij zijn opgericht door God Zelf en hebben een directe invloed op iemands geestelijke en fysieke welzijn.

Toen God een verbond met Zijn volk Israël maakte, vertrouwde Hij hen Zijn goddelijke principes toe. Omdat de Israëlieten als volk herhaaldelijk ontrouw waren in het zich eraan houden, en ook Gods Zoon verwierpen, de Messias, fundeerde Christus Zijn gemeente onder een nieuw verbond met mensen van alle naties en talen. Begin 1844 werd de Adventgemeente geroepen als Gods overgebleven gemeente op het platform van de waarheid. De geschiedenis laat zien, zoals voorzgd in Openbaring 12:17, dat satan een intensieve oorlog voerde tegen deze gemeente om haar te verleiden ontrouw te zijn aan de goddelijke beginselen.

Afvalligheid in de Gemeente der Zevende-Dags Adventisten verspreidde zich snel, en God vond trouwe Zevende-Dags Adventisten om de crisis van de Eerste Wereldoorlog, welke in 1914 begon, te doorstaan en de zuiverheid en heiligheid van Zijn overgebleven gemeente te behouden.

Er zijn drie basis criteria die Gods overgebleven gemeente kenmerken:

1. **De leer:** Gods volk handhaaft gezonde leer gebaseerd op de tegenwoordige waarheid, hen toevertrouwd in de Bijbel en de Geest der Profetie. De leer bepaalt de geestelijkheid en de trouw van de gemeente aan God.
“Toch zal God een volk op aarde hebben dat de Bijbel en de Bijbel alléén zal hooghouden als de maatstaf voor alle leerstellingen en de grondslag voor alle hervormingen. De meningen van geleerden, de gevolgtrekkingen van de wetenschap, de geloofsbelijdenissen of beslissingen van kerkvergaderingen, die even talrijk en tegenstrijdig zijn als de kerken die ze verdedigen, de stem van de meerderheid – niets van dit alles mag worden beschouwd als het bewijs vóór of tegen één of ander geloofspunt. Voordat men leerstellingen of geboden aanneemt, moet men het bewijs hebben dat ze door een duidelijk ‘zo spreekt de Here’ worden gestaafd.” –*De grote strijd*, blz. 549.
“Geen richtlijn der waarheid die van het volk der Zevende-Dags Adventisten gemaakt heeft wat ze zijn, mag verzwakt worden. Wij hebben de oude grenspalen, de oude bakens der waarheid, ervaring en plicht, en wij moeten, voor het oog van de hele wereld, ter verdediging van onze beginselen, staan als een rots.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 392.
2. **De profetie:** Het voortgezette bestaan van Gods gemeente wordt geprofeteerd in zowel de Bijbel als de Geest der Profetie. Amos 3:7 zegt: “Gewis, de Heere HEERE zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard heeft.”
3. **De geschiedenis:** Het voortdurende bestaan van Gods gemeente wordt bevestigd door de geschiedenisketen, te beginnen in Eden. Vanaf het allereerste begin werd de geschiedenis van Gods volk gekenmerkt door gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid, afvalligheid, en afscheiding. Steeds weer was er een “getrouw overblijfsel”, welke toen Gods gemeente in waarheid was, dat – waar nodig – werd

weggebroken en afgescheiden, evenals gereorganiseerd wanneer onrecht de overhand had en er volharding was in dwaling. Zo was het ten tijde van de hervormers in de Middeleeuwen, zo ook met de Adventbeweging, alsook in de tijd van de gemeente der Zevende-Dags Adventisten tijdens de Eerste Wereldoorlog. “Zo niet de HEERE der heerscharen ons nog een weinig overblijfsel had gelaten, als Sódóm zouden wij geworden zijn; wij zouden Gomórra gelijk zijn geworden.” Jesája 1:9.

Hoe zit het met de veel voorkomende gedachte dat God alle groeperingen aanvaardt en leidt die de Sabbat houden?

“God heeft een zich onderscheidend volk, een gemeente op aarde, ongeëvenaard, maar superieur aan allen in hun voorzieningen om de waarheid te onderwijzen, om de wet van God te rechtvaardigen. [...] “God heeft een gemeente op aarde die de vertrapte wet opheft, en de wereld het Lam van God laat zien, dat de zonden van de wereld wegneemt. De gemeente is de bewaarder van de schat van de rijkdom van de genade van Christus, en door de gemeente zal tenslotte de uiteindelijke en volledige weergave van Gods liefde aan de wereld geopenbaard worden, welke dient te worden verlicht met haar heerlijkheid.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 58, 50.

Onder de Adventisten zijn er vandaag de dag – net als in de tijd van Ellen G. White – verschillende groeperingen:

1. **Naam-Adventisten** waren Adventgelovigen die de waarheden omtrent het heiligdom en de Sabbat verwierpen. Vandaag de dag kan deze naam van toepassing zijn op Adventisten als individuen of groeperingen die de grondpeilers van de Adventwaarheid hebben opgegeven. Zie *Eerste geschriften*, blz. 313 (laatste alinea), 314.
2. **Valse reformaties.** Ellen G. White beschrijft het opkomen van valse reformaties hetgeen niet zou leiden tot ware bekeering van dwaling naar de waarheid. Deze valse opwekkingen zouden zelfs geleid worden door veronderstelde Adventisten. Zie *Eerste geschriften*, blz. 41, laatste alinea, 42.

3. **Onafhankelijke groeperingen of eenlingen**, die zich tegen de organisatie en de gemeente-orde keren en valse leerstellingen verspreiden. Zie *Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 421, 422.
4. **De overgebleven gemeente** (ware hervormers). Zie *Eerste geschriften*, blz. 313, 314.

Goddelijke instellingen uit Eden

In het begin schiep God alles volmaakt. Om het geluk van Zijn schepselen op aarde te garanderen, creëerde God morele instellingen, die de fundamenten zijn van Zijn liefhebbende heerschappij, en vertrouwde die toe aan de mens.

In de daarop volgende generaties, na de intrede van de zonde, werden die fundamenten afgebroken. Volgens de profetie van Jesája 58:12 zal God aan het einde der tijden een volk oproepen om de gebroken principes te herstellen: “En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fundamenten, van geslacht tot geslacht verwoest, zult u oprichten; en u zult genoemd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weer aanlegt, om te bewonen.”

Commentaar gevend op dit vers, spreekt de Geest der Profetie over de reformatie aan het einde der tijden: “Gods laatste volk, dat in de wereld leeft als hervormers, moet laten zien dat Gods wet de grondslag vormt van alle blijvende hervormingen, en dat de Sabbat van het vierde gebod blijft bestaan als een gedenkteken aan de schepping, een blijvende herinnering aan Gods macht. Op duidelijke wijze moeten zij de noodzaak aantonen van gehoorzaamheid aan al Gods geboden. Gedrongen door de liefde van Christus moeten ze met Hem samenwerken in het herbouwen van de verwoeste plaatsen. Ze moeten de herstellers van de bressen, de herbouwers van de straten zijn. (zie Jesája 58:12).” –*Profeten en koningen*, blz. 418.

We zullen nu kort de instellingen beschouwen die God ingesteld heeft en aan de mens gegeven heeft in het begin.

1. De heilige wet van God

“De wet van liefde is de grondslag van Gods bestuur, en het geluk van alle denkende wezens hangt af van hun instemming met haar grote beginselen van gerechtigheid. God verlangt van al Zijn schepselen een liefdedienst – een dienst die voortkomt uit een waardering van Zijn karakter. Hij schiept geen behagen in gedwongen gehoorzaamheid; en allen geeft Hij de vrijheid om te kiezen, zodat ze uit vrije wil Hem kunnen dienen. [...] Satan maakte het onschuldige paar wijs dat ze er beter van zouden worden als ze de wet van God zouden overtreden. Horen wij heden niet een soortgelijke redenering? Velen hebben het over de bekrompenheid van hen die Gods geboden gehoorzamen, terwijl ze voorgave ruimere opvattingen te hebben en grotere vrijheid te genieten. Dit is een echo van de stem uit het paradijs: ‘Ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij als God zijn.’ [...] Alles wat strijdig is met Gods Woord, is zeker afkomstig van satan.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 10, 29, 30.

Lees ook: Éxodus 20:1-17, Prediker 12:13, 14; Deuteronomium 11:26-28; 30:19; 20:17, 18.

2. De Sabbat

De grote werken van de schepping bleven niet zonder een gedenkteken. De psalmist zegt in Psalm 111:4: “Hij heeft Zijn wonderen een gedachtenis gemaakt. ...” De Sabbat is daarom de rustdag van de Heer, welke Hij Zijn volk toevertrouwd heeft om die te houden en na te leven voor de bevordering van hun geestelijke en lichamelijke rust. De Sabbat is ook een teken tussen God en Zijn volk.

Lees ook: Genesis 2:1-3; Éxodus 20:8-11; 31:13-17; Ezechiël 20:12, 20; Jesája 58:13, 14; Hebreeën 4:9-11.

3. Het huwelijk – een verbond voor het leven

“De mens was niet bestemd om alleen te zijn; hij zou een gezelschapswezen zijn. Zonder metgezel zou de schoonheid van Eden niet volkomen geweest zijn. Zelfs omgang met engelen zou zijn verlangen naar sympathie en gezelschap niet bevredigd

hebben. Er was niemand van dezelfde aard om lief te hebben en te worden bemind.

God Zelf gaf Adam een metgezellin. Hij verschafte hem een hulpe – iemand die bij hem paste – één die geschikt was zijn metgezellin te zijn, die zijn liefde en sympathie kon delen. [...] God zegende het eerste huwelijk in. Zo heeft deze instelling de Schepper van het universum als oorsprong.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 20, 21.

Zie ook: Genesis 1:27, 28; 2:18, 21-23; Matthéüs 19:3-6; Maléachi 2:13-16; Romeinen 7:1-3; 1 Korinthe 7:10, 11; Éfeze 5:22-31.

4. Manier van leven (levensstijl)

“Ook had de HEERE God een hof geplant in Eden, tegen het oosten, en Hij stelde aldaar de mens, die Hij geformeerd had.”

“En God zei: Ziet, Ik heb u al het zaadzaaiende kruid gegeven, dat op de ganse aarde is, en alle geboomte, waarin zaadzaaiende boomvrucht is; het zij u tot spijs!” Genesis 2:8; 1:29.

Toen de Schepper het dieet van de mens in het paradijs voorschreef, gaf Hij wat het beste is voor de menselijke voeding – plantaardig voedsel. Bij de schepping gaf Hij de mens een dieet van fruit, noten, groenten en peulvruchten. De kruiden van het veld werden later toegevoegd. Genesis 3:18.

God schiep een volmaakt mens. Lichaam, ziel en geest behoren tot de Heer. Het is Zijn wil dat de mensheid zich verheugt in spirituele, mentale en fysieke gezondheid. Daarom gaf hij de gezondheidsprincipes.

“... De gezondheidsreformatie [is] een vertakking ... van het grote werk, dat bestaat in het bereid maken van een volk op de komst des Heren. Deze is zo nauw verbonden met de boodschap van de derde engel als de hand met het lichaam.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 328.

Lees verder: Éxodus 15:26; 16:1-4.

“Indien wij in deze dingen van principe veranderen, indien wij als christenen een streng dieet opvolgen, dan voeden wij onze smaak op conform God plan, we zullen een invloed uitoefenen,

die de gedachten van God tegemoet komt.” –*Testimony Studies on Diet and Foods*, blz. 69.

“Zuivere lucht, zonlicht, matigheid, rust, beweging, juiste voeding, het gebruik van water, vertrouwen in goddelijke kracht zijn de ware geneesmiddelen.” –*De weg tot gezondheid*, blz. 59.

“Er zijn sommigen die het gevaar van het eten van vlees moeten beseffen. Zij die nog steeds vlees van dieren eten brengen zo de lichamelijke, verstandelijke en geestelijke gezondheid in gevaar. Velen die nu slechts half overtuigd zijn betreffende het vraagstuk van het vlees eten, zullen van Gods volk weggaan om niet meer met hen te wandelen.” –*Maranatha, de Here komt*, blz. 62.

5. Vrede

Het eerste geweld dat menselijk bloed vergoot, was dat van Kaïn, die zijn onschuldige broer Abel doodde, en de misdaad van Lamech volgde. Genesis 4:5-10, 23. Sinds die tijd, hebben geweld en oorlog zich vermenigvuldigd, terwijl mensen en koninkrijken ontstaan tegen elkaar en tegen andere landen. Matthéüs 24: 6-11.

Vanouds verbood de Heer Zijn volk om bondgenootschappen met heidense volken te sluiten. Deuteronomium 7:1-4. Nochtans sloten, Juda en Efraïm allianties met Egypte, Syrië en Assyrië. 2 Koningen 18:21; Jesaja 36:6; 1 Koningen 15:17-19; Hoséa 12:1-2; 5:13. De Bijbel verwijst naar dergelijke bondgenootschappen als ‘hoerij’ (Openbaring 17:2, 4), omdat ze compromissen en zelfs oorlog voortbrengen. De wereld van vandaag de dag is geobsedeerd door de geest van politiek en oorlog. “Met betrekking tot de wereld zullen de christenen zeggen: Wij zullen de politiek niet als liefhebberij hebben. Ze zullen beslist zeggen: Wij zijn pelgrims en vreemdelingen; wij zijn burgers van boven.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 131.

“Mij werd getoond, dat Gods volk, dat Zijn bijzondere schat is, geen deel kan hebben in deze verwarrende oorlog [de Amerikaanse burgeroorlog, 1861-1865], want dit is in strijd met elk grondbeginsel van hun geloof. In het leger kunnen zij niet de waarheid gehoorzamen en tegelijkertijd gehoorzaam zijn aan de bevelen van

hun officieren. Dit zou een voortdurende inbreuk op het geweten betekenen.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 361.

6. Zuiverheid van het geloof en de praktijk

De organisatorische samenwerking van Gods gemeente met andere godsdienstige gemeenschappen is een van de strategieën van satan om de invloed van Gods gemeente en de tegenwoordige waarheid te neutraliseren. Vanaf het begin, na de opstand van Kain, was Gods volk gescheiden en verschillend van de opstandigen. Genesis 4:16, 17, 25, 26. Toen de (geslachts)lijnen zich met elkaar vermengden, nam het geweld menigvuldig toe en moest God de hele mensheid vernietigen met de zondvloed. Genesis 6:1-3.

Later, toen de Israëlieten werden gekozen als Gods volk en gemeente, werd hetzelfde principe van onderscheid toegepast. Exodus 19:3-6; Deuteronomium 7:1-6; 2 Korinthe 6:14-18; Openbaring 18:1-5.

“De wereld moet niet in de gemeente worden gebracht, en getrouwd zijn met de gemeente, door het vormen van een band van eenheid. Hierdoor zal de gemeente inderdaad corrupt raken, en zoals vermeld in Openbaring, ‘een bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte’ zijn.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 265.

7. Tienden en gaven

“De Here schiep elke boom in het Paradijs aangenaam voor de ogen en goed als voedsel en Hij vroeg Adam en Eva van Zijn milddadigheid vrijelijk te genieten. Maar Hij maakte één uitzondering. Van de boom der kennis des goeds en des kwaads mochten zij niet eten. Deze boom stelde God apart als een voortdurende herinnering dat Hij de eigenaar van alles is. Zo stelde Hij hen in de gelegenheid hun geloof te tonen en op Hem te vertrouwen door hun volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn geboden.

Zo is het ook gesteld met Gods aanspraken op ons. Hij plaatst Zijn goederen in de handen van mensen, maar eist dat een tiende trouw afgezonderd zal worden voor Zijn werk. Hij wil, dat dit

gedeelte gelegd zal worden in Zijn schathuis. Het moet Hem gebracht worden als Hem toebehorend; het is geheiligd en moet gebruikt worden voor geheiligde doeleinden, ter ondersteuning van hen die de boodschap der zaligheid uitdragen tot aan de einden der wereld. Hij reserveert dit gedeelte, opdat de geldelijke middelen steeds in Zijn schathuis mogen vloeien en dat het licht der waarheid gebracht mag worden aan hen die nabij en aan hen die veraf zijn. Door dit gebod trouw te gehoorzamen, erkennen wij dat alles God toebehoort.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 35.

Onze loyaliteit en trouw, alsook onze liefde voor God worden tegenwoordig getoond door onze tienden en gaven.

Lees ook: Genesis 2:16, 17; Deuteronomium 12:6, 11; Maléachi 3:8-12; 2 Korinthe 9:6-8.

8. Rechtvaardiging door het geloof

“Na de val mochten Adam en Eva niet langer in Eden blijven. Vurig smeekten ze te mogen blijven in het tehuis van hun onschuld en blijdschap. Ze beleden dat ze geen recht hadden op deze verblijfplaats, maar beloofden dat ze in de toekomst strikt gehoorzaam zouden zijn aan God. [...]

De Zoon van God, de majesteitelijke Bevelhebber van de hemel, was met medelijden bewogen voor het gevallen mensdom. Zijn hart was vol medeleven toen Hij de jammer van de verloren wereld zag. Goddelijke liefde echter had een plan bedacht waardoor de mens gered kon worden. De verbroken wet van God eiste het leven van de zondaar. In heel het universum was er slechts Eén die ten behoeve van de mens aan haar eisen kon voldoen. Daar Gods wet even heilig is als God Zelf, kon slechts Eén, aan God gelijk, verzoening doen voor de overtreding ervan. Alleen Christus kon de gevallen mens verlossen van de vloek der wet en hem weer in harmonie brengen met de hemel. Christus zou de schuld en de schande der zonde op Zich nemen – zonde, zo stuitend voor een heilig God, dat deze een scheiding zou teweegbrengen tussen Vader en Zoon. Christus zou afdalen

tot de diepte van ellende om het gevallen mensdom te redden.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 35, 37.
Lees verder: Genesis 3:15, 21; Jesája 53:3-7, 11; Jeremía 23:5, 6;
Romeinen 3:22-26; Éfeze 2:5-8; Titus 2:11-14; Openbaring
14:12.

Verbazingwekkende parallellen met de geschiedenis van Israël

Toen de profetie van Daniël 8:14 – die vertelde van de eindtijd – vervuld werd in oktober 1844, werd de Adventbeweging in het leven geroepen. Later kwam de Gemeente van Zevende-Dags Adventisten op uit deze beweging als een wereldwijde organisatie. Aan haar werden de boodschappen van de drie engelen toevertrouwd en de gave van de Geest der Profetie door zuster Ellen G. White. Helaas duurde het niet lang voor de gemeente om terug te glijden, en uiteindelijk was er open afvalligheid. Zoals geschreven in Jeremía 6:16, weigerden de mensen te wandelen in de oude paden; en Openbaring 3:14-18 beschreef het volk als geestelijk lauw wordend. De duidelijke getuigenissen van de Geest der profetie waarschuwen Gods gemeente dat zij niet het pad van rechtvaardigheid en waarheid moeten verlaten.

“Jeruzalem is een weergave van wat de gemeente zal zijn als het weigert om te wandelen in het licht, dat God heeft gegeven.”
–*Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 67.

“Net als het oude Israël heeft de gemeente haar God onteerd door af te wijken van het licht, het verwaarlozen van haar taken, en het misbruiken van haar hoog en verheven voorrecht om bijzonder en heilig van karakter te zijn. Haar leden hebben hun verbond geschonden om voor God te leven en voor Hem alleen. Ze hebben zich aangesloten bij egoïstische en de wereld liefhebbende mensen. Trots, de liefde voor plezier, en zonde werden gekoesterd, en Christus is weggegaan. Zijn Geest is in de gemeente uitgeblust. Satan werkt zij aan zij met belijdende christenen; toch zijn ze zo arm van geestelijk onderscheidings-

vermogen, dat ze hem niet ontwaren.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 441, 442.

“In de weegschalen van het heiligdom zal de Gemeente der Zevende-Dags Adventisten gewogen worden. Zij zal geoordeeld worden aan de hand van de voorrechten en voordelen die ze heeft gehad. Wanneer haar geestelijke ervaring niet in verhouding staat tot de voordelen die Christus haar tegen een oneindige prijs heeft geschonken, wanneer ze de toegekende zegeningen niet gebruikt heeft om het haar toevertrouwde werk te doen, dan zal het over haar uitgesproken vonnis luiden: ‘Te licht bevonden.’ Aan de hand van het geschonken licht, de geschonken kansen, zal ze geoordeeld worden.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 258.

De boodschap Christus onze Gerechtigheid verworpen

Zuster White becommentarieerde ter ondersteuning van de boodschap, gebracht op de Generale Conferentie van 1888: “De Heer stuurde in Zijn grote barmhartigheid een zeer kostbare boodschap aan Zijn volk .... Deze boodschap diende voor de wereld de verheven Verlosser, het offer voor de zonden van de gehele wereld, duidelijker naar voren te brengen. Het bracht rechtvaardiging door het geloof in de Borg naar voren; het nodigde de mensen uit om de gerechtigheid van Christus te ontvangen, welke is geopenbaard in gehoorzaamheid aan alle geboden van God. Velen hadden Jezus uit het zicht verloren. Zij moesten hun ogen gericht houden op Zijn goddelijke persoon, Zijn verdiensten, en Zijn onveranderlijke liefde voor het menselijk gezin. Alle macht is in Zijn handen gegeven opdat Hij rijke gaven mag geven aan de mensen, en de onschatbare gave geven van Zijn eigen gerechtigheid aan de hulpeloze menselijke vertegenwoordiger. Dit is de boodschap die God opgedragen heeft om aan de wereld te geven. Het is de derde engelboodschap, die verkondigd moet worden met een luide roep en begeleid wordt met de uitstorting van Zijn Heilige Geest in grote mate.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 91, 92.

Het is triest dat de meerderheid van de afgevaardigden op de conferentie de boodschap verwierp. Zuster White schreef later: “Moge de Heer u genadig zijn; want als u deze weg ingaat, kan er alleen maar kwaad over u geprofeteerd worden.” –*Testimonies for the Church*, vol. 5, blz. 77.

Oproepen tot reformatie genegeerd

Vele oproepen tot reformatie werden uit de Bijbel en door de Geest der Profetie gegeven, maar zij werden niet opgevolgd. Hier zijn een paar van de vele klaagzangen van Gods dienares: “We hebben een grondige reformatie nodig in al onze gemeenten. De bekerende kracht van God moet binnen de gemeente komen. Zoek de Heer zeer ernstig, doe uw zonden weg, en verblijf in Jeruzalem totdat u zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 443.

“Gods volk zal de proef niet kunnen doorstaan, tenzij er een opwekking en een reformatie komt.” –*Testimonies for the Church*, vol. 7, blz. 285.

“Tenzij er een vastberaden reformatie komt onder Gods volk, zal Hij Zijn aangezicht van hen afwenden.” –*Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 146.

“Er zijn nu mannen met een helder verstand nodig. God roept diegenen op, die gewillig zijn om door de Heilige Geest bestuurd te worden, die in een werk van een doortastende hervorming vooropgaan. Ik zie een crisis vóór ons en de Here roept Zijn arbeiders op zich te verzamelen. Iedereen moet nu een diepere en waarachtiger toewijding tot God hebben dan tijdens de jaren die voorbijgegaan zijn...” –*Maranatha, de Here komt*, blz. 159.

“Wie kan naar waarheid zeggen: ‘Ons goud is beproefd in het vuur; onze kleren zijn door de wereld niet bevlekt’? Ik zag onze Leraar wijzen op die kleren van zogenaamde gerechtigheid. Terwijl Hij hen van hun kleren ontdeed, toonde Hij de onreinheid daaronder. Toen zei Hij tot mij: ‘Kunt ge niet zien hoe ze

vol aanmatiging hun karakterbezoedeling en hun verdorvenheid bedekt hebben? Hoe is de getrouwe stad een hoer geworden!’ Het huis Mijns Vaders is gemaakt tot een huis van koophandel, een plaats, waaruit de goddelijke tegenwoordigheid en heerlijkheid is verdwenen!’ ” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 261.

Een reformatie door God tot stand gebracht

Nadat vele oproepen tot reformatie mislukten, nam God in Zijn wijsheid een andere en onverwachte maatregel om Zijn volk te hervormen. Hij liet de gemeente de hevigste beproevingen ingaan tijdens de Eerste Wereldoorlog.

“Laat me u vertellen dat de Heer in dit laatste werk op een manier zal werken die heel ver uit de orde der dingen zal zijn, en op een manier die in strijd zal zijn met enig menselijke planning.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 300.

“De reden waarom God niet vaker hooggeplaatste en geleerde mannen kiest om hervormingsbewegingen te leiden, ligt hierin dat zij vertrouwen stellen in hún geloofsopvattingen, hún theorieën en hún theologie en helemaal niet door God willen worden onderwezen.” –*De grote strijd*, blz. 423.

“Spoedig zal Gods volk beproefd worden door zware verzoeken, en het merendeel van hen die zich nu zo oprecht en trouw voordoen, zal blijken van onedel metaal te zijn.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 27, 28.

“Zware beproevingen en verdrukkingen staan het volk Gods te wachten. De oorlogsgeest zweept de volken op van het ene einde der aarde tot het andere.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 294.

“Ik ben diep onder de indruk gekomen van taferelen, die korte tijd geleden in de nacht aan mij voorbijgegaan zijn. Er scheen een grote beweging – een werk van opwekking – in vele plaatsen voorwaarts te gaan. Ons volk verzamelde zich, Gods oproep beantwoordend.” –*Maranatha, de Here komt*, blz. 159.

De boodschap van 1888 – het begin van de luide roep

“De tijd van toetsing is over ons gekomen, want de luide roep van de derde engel is reeds begonnen in de openbaring van de gerechtigheid van Christus, de zonden-vergevende Verlosser. Dit is het begin van het licht van de engel wiens heerlijkheid de gehele aarde zal vervullen.” (RH 22 nov. 1892).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 684.

Dit was de vervulling van Openbaring 18:1-3: “En na dezen zag ik een andere engel afkomen uit de hemel, hebbende grote macht, en de aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid. En hij riep krachtig met een grote stem, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon, en is geworden een woonstede der duivelen, en een bewaarplaats van alle onreine geesten, en een bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte; Omdat uit de wijn van haar hoerrij alle volken gedronken hebben, en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben, en de kooplieden der aarde rijk zijn geworden uit de kracht van haar weelde.”

Zuster White vertelde hoe deze engel van Openbaring 18 te werk zou gaan. In het begin van de jaren 50 van de 19^e eeuw schreef ze over de beproeving of de verleiding die de gemeente zou moeten doorstaan: “De boodschap van de val van Babylon, gelijk die gegeven werd door de tweede engel, wordt herhaald, met de verdere aanduiding van het bederf, dat sedert 1844 in de kerken is ingeslopen. Het werk van deze engel komt op de rechte tijd om zich te voegen bij het laatste grote werk van de boodschap van de derde engel, terwijl die tot een luide kreet aangroeit. En op die wijze wordt Gods volk bereid om te bestaan in de ure der verzoeking, die zij spoedig zullen ondergaan. [...] Deze boodschap schijnt een toevoeging aan de derde boodschap te zijn en er mede samen te gaan, gelijk het middernachtelijk geroep samenging met de boodschap van de tweede engel in het jaar 1844.” –*Eerste geschriften*, blz. 332.

De reformatiebeweging en de voortzetting van de luide roep

In de hierboven vermelde citaten herkennen we een opeenvolging van hetgeen zal gaan gebeuren. De luide roep zal zich samenvoegen met de derde engelboodschap, zoals het middernachtelijk geroep was samengegaan met de tweede engelboodschap in 1844. Als we deze verklaring analyseren, zullen we opmerken dat wanneer het middernachtelijk geroep samenging met de tweede engelboodschap in 1844, de Adventbeweging, die in aantal tot meer dan 50.000 gegroeid was, werd gezift tot slechts ongeveer 50 die trouw bleven. Zou het zo kunnen zijn, dat deze ervaring herhaald wordt tijdens de ontwikkeling van de luide roep? Wij kunnen dit als volgt verder analyseren:

1. De boodschap van de luide roep richt zich vooral op de Zevende-dags Adventisten, maar ook op de kerken in de hele wereld. Ongeveer 40 jaar later, in 1892, bepaalde zij haar vorige verklaring nader, door te zeggen: “De tijd van toetsing is over ons gekomen, want de luide roep van de derde engel is reeds begonnen in de openbaring van de gerechtigheid van Christus, de zonden-vergevende Verlosser. Dit is het begin van het licht van de engel wiens heerlijkheid de gehele aarde zal vervullen.” (RH 22 nov. 1892).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 684.
2. De boodschap van de luide roep was bedoeld om Gods volk voor te bereiden om de beproeving te doorstaan waaraan ze spoedig tijdens de Eerste Wereldoorlog het hoofd zou moeten bieden.
3. Zoals reeds aangehaald, zegt zr. White dat de luide roep door zal gaan, omdat afvalligheid in de gemeenten zal toenemen. Toen tijdens de Eerste Wereldoorlog de leiders van de Zevende-Dags Adventisten officieel aanbevolen dat hun leden deel zouden nemen aan de oorlog en dus besloten om Gods geboden te overtreden in tijden van oorlog, werd een

“luide roep” noodzakelijk om Gods volk hieromtrent te waarschuwen.

4. De luide roep zal tot een einde komen, wanneer de afvalligheid van Gods wet er het slechtst aan toe is. Overdenk de volgende verklaring: “Een ding dat zeker is, zal spoedig worden gerealiseerd – de grote afval, die zich ontwikkelt, toeneemt en sterk wordt, en daarmee zal doorgaan totdat de Heer uit de hemel zal nederdalen met een geroep.” –*Special Testimonies*, Series B, No.7, blz. 57, 4 december 1905.

Daarom was de boodschap, in 1888 gegeven in Mineapolis door de ouderlingen A.T. Jones en E.J. Waggoner, slechts het begin van de luide roep, maar de boodschap kon niet aanzwellen tot haar volle heerlijkheid, omdat de gemeente geestelijk neerwaarts ging, zoals in 1914 duidelijk werd. Met de militaire houding en de duidelijke verklaring van deelneming aan de oorlog, overtrad de Gemeente van Zevende-Dags Adventisten openlijk het vierde en zesde gebod door de leden aan te sporen tot het dragen van wapens en te vechten, zelfs op de Sabbat. Dit besluit is tot de dag van vandaag niet gewijzigd. De gemeente is dus niet geslaagd voor de toets.

Er werd gemeld dat 98 procent van de gemeenteleden het besluit van de leiders van de gemeente steunden, terwijl 2 procent – een trouw overblijfsel – pal stond voor het oorspronkelijke standpunt van de gemeente als voorstander van gehoorzaamheid aan Gods geboden.

Geliefde broeders en zusters, tijdens deze gebedsweek dienen wij ons bewust te zijn van het feit dat wij als de Reformatiebeweging een hoge roeping, alsook een grote verantwoordelijkheid hebben. Leven wij als individu en als gemeente conform onze roeping? Hoe vervullen wij onze verantwoordelijkheid naar Adventisten toe van andere organisaties en naar de wereld? Tot alle Adventisten en tot een ieder in alle gemeenten vandaag de dag is de oproep: “Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat u aan haar zonden geen gemeenschap hebt, ...” Openbaring 18:4. Toch zal dit getuigenis slechts gezien worden in zijn glorieuze effect

indien wij als Reformatiebeweging Gods liefde aan de wereld laten zien.

“De leden van de kerk, die Hij uit de duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht, moeten Zijn heerlijkheid verkondigen. De gemeente is de schatkamer van de rijkdommen van Christus’ genade; en door de gemeente zal ten slotte de laatste en volle uitstorting van Gods liefde openbaar gemaakt worden, zelfs aan ‘de overheden en machten in de hemelse gewesten’. (Éfeze 3:10).” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 9.

Moge God ons het hemelse inzicht geven en de moed om onze plaats in te nemen in de verkondiging van de boodschappen van de drie engelen en de luide roep voor de gevallen wereld. Amen. *GL*

2e lezing – Sabbat, 6 december 2014

CHRISTUS ONZE GERECHTIGHEID – DE BASIS VAN ALLE REFORMATIES

Door br. Alfredo Fiscaro, Chili

Dit onderwerp is het kostbaarste juweel dat God aan de mens heeft toevertrouwd. Het is een voorrecht om dit te weten, te accepteren en het uit te leven. Het is het middelpunt van het verlossingsplan, net zoals de drie engelenboodschap. Openbaring 14:6-12.

Wat is gerechtigheid?

De Koninklijke Spaanse Academie geeft verschillende definities voor het Spaanse woord ‘justicia’ – vertaald als “gerechtigheid” in het Engels – met inbegrip van “wet, reden, billijkheid”; “dat wat wordt gedaan op basis van recht of reden”; eigenschap van God, waardoor alle dingen worden geteld, gewogen of gemeten.

“Gewoonlijk gezien als de goddelijke bepaling die straft of beloont zoals een ieder verdient.”

Gods Woord vertelt ons dat God de Bron is van gerechtigheid en dat Jehova Zichzelf openbaart als rechtvaardig. “Bij U, o Heere! is de gerechtigheid,..” Daniël 9:7. “De HEERE is rechtvaardig in al Zijn wegen, ...” Psalm 145:17. Maar de mooiste uitdrukking van Christus’ gerechtigheid is misschien wel te vinden in Hebreëen 1:9: “U hebt rechtvaardigheid liefgehad, en ongerechtigheid gehaat; daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met olie der vreugde boven Uw medegenoten.”

Zoals Jeremía het beschrijft: “... en dit zal Zijn naam zijn, waarmee men Hem zal noemen: De HEERE: ONZE GERECHTIGHEID.” Jeremía 23:6.

“Ik heb een Heiland. In Hem heb ik vertrouwen en Hij zal in eeuwigheid niet toelaten dat dit wordt beschaamd. In Zijn naam zal ik overwinnen. Hij is mijn gerechtigheid en mijn kroon van vreugde.” –*That I May Know Him*, blz. 112.

De toestand van de gemeente vóór 1888

In de jaren vóór 1888 kon de toestand, die de gemeente aan de dag legde, worden gezien in de hemelse boodschappen door middel van de boodschapster van de Heere. Zij toonde het grote gevaar en de fatale fouten waarin de gemeente was gevallen. Onderstaand enkele citaten in chronologische volgorde.

1856: “Oh, de trots die mij werd getoond van Gods belijdend volk! Het is elk jaar toegenomen, tot het nu onmogelijk is geworden om sabbatvierders aan te wijzen uit de hele wereld om hen heen.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 135.

1860: “Mij werd de lage staat van Gods volk getoond. God had hen niet verlaten, maar zij hadden God verlaten en waren lauw geworden.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 210.

1865: “Het volk is overladen met een roes, dronkenschap en de zorgen van dit leven. Ze gaan steeds dieper naar een geest van werelds handelen. Ze zijn ambitieus om winst te verkrijgen.

Spiritualiteit en toewijding zijn zeldzaam.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 469.

1882: “Terwijl Jezus vandaag de staat van Zijn volgelingen beschouwt, ziet Hij ondankbaarheid, hol formalisme, hypocriete onoprechtheid, farizeese trots en afvalligheid. [...] De Gemeente is van het volgen van Christus als haar Leider teruggekeerd en is gestaag weer op weg naar het Egypte.” –*Testimonies for the Church*, vol. 5, blz. 72, 217.

1887: “Wat is onze toestand in deze angstige en plechtige tijd? Ach, wat een trots heerst er in de gemeente, wat een hypocrisie, wat een bedrog, wat een liefde voor kleding, frivoliteit en vermaak, wat een verlangen naar de superioriteit! Al deze zonden hebben de geest vertroebeld, zodat de eeuwige dingen niet bespeurd worden.” –*Selected Messages*, boek 1, blz. 125.

De toestand van de gemeente in 1888

De Generale Conferentie van de Zevende-dags Adventisten hield in dat jaar twee belangrijke vergaderingen in Minneapolis, Minnesota, in het centrale noorden van de Verenigde Staten. Van 10-16 oktober, werd voor haar arbeiders een ministerieel instituut (seminar) gehouden. De Generale Conferentie werd gehouden van 17 oktober tot 4 november waar ongeveer negentig afgevaardigden uit de hele wereld aan deelnamen.

Maar vóór deze conferentie zond God een zeer krachtige boodschap over de toestand van de slapende gemeente en haar grote behoefte aan Christus onze Gerechtigheid.

“De feiten over de werkelijke toestand van het belijdend volk van God spreken luider dan hun verklaring en maken het duidelijk dat een kracht de kabel heeft doorgesneden die hen verankerde aan de eeuwige Rots en dat ze zonder kaart of kompas naar zee drijven.” –*Review and Herald*, 24 juli 1888.

Het is duidelijk dat God openhartig zei: “Ik weet uw werken, dat u noch koud bent, noch heet; och, of u koud was, of heet! [...] Want u zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb aan geen

ding gebrek; en u weet niet, dat u bent ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.” Openbaring 3:15, 17.

Goddelijke boodschap

“Het is niet voldoende om alleen met de argumenten van de waarheid bekend te zijn. U moet de mensen ontmoeten door het leven dat in Jezus is. Uw werk zal volledig succesvol worden, als Jezus bij u blijft, want Hij heeft gezegd: ‘Zonder Mij kunt u niets doen.’

Jezus klopt – klopt op de deur van uw hart – en desondanks zeggen sommigen voortdurend: ‘Ik kan Hem niet vinden.’ Waarom niet? Hij zegt: ‘Ik sta hier en klop’. Waarom doet u de deur niet open, en zegt u: “Kom binnen, lieve Heer?” Ik ben zo blij met deze eenvoudige aanwijzingen over de manier om Jezus te vinden. Als deze er niet zouden zijn, zou ik niet weten hoe ik Zijn aanwezigheid, waarnaar ik zoveel verlang, zou vinden. Open de deur nu, en ontdoe uw zielentempel van kopers en verkopers – en nodig de Heer om binnen te komen. Zeg tegen Hem: ‘Ik zal u liefhebben met heel mijn ziel. Ik zal de werken van gerechtigheid doen. Ik zal de wet van God gehoorzamen.’ Dan zult u de vreedzame aanwezigheid van Jezus voelen.”
–*Review and Herald*, 28 augustus 1888.

Hoewel de Heer gedurende vele jaren boodschappen stuurde naar de leiders, en de gemeente in het algemeen, door middel van diverse artikelen in de *Review and Herald*, en vooral in 1887, was deze boodschap tijdens de Generale Conferentie, gehouden in Minneapolis in 1888, veel directer en krachtiger. De door deze twee dienaren [Waggoner en Jones] gebrachte boodschap nodigde de aanwezigen uit om het volgende te erkennen:

- (a) de functies van Gods wet, zoals de zonde te openbaren: “..ik kende de zonde niet dan door de wet...” (Romeinen 7:7) alsmede om de mens naar God te leiden: “Want het einde der wet is Christus...” (Romeinen 10:4);

- (b) dat zij zondaars waren: "... Er is niemand rechtvaardig, ook niet één;" "... allen ... derven de heerlijkheid Gods" (Romeinen 3:10, 23), en "Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen ... doorgedaan [is], in welke allen gezondigd hebben." (Romeinen 5:12).
- (c) Dat de mens uit zichzelf de goddelijke wet niet kan gehoorzamen.
- (d) dat hij daarom de volmaakte toegerekende gerechtigheid dient te zoeken in de persoon van Christus in "zondig vlees" (Romeinen 8:3), die een volmaakt leven leidde en perfect Gods wet vervulde;
- (e) en dat die gehoorzaamheid en gerechtigheid bereikt worden door Zijn leven en het hoogtepunt bereikt wordt met de woorden, "Het is volbracht!" (Johannes 19:30), de enige basis is voor de menselijke acceptatie door God. "Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus." Romeinen 5:1. "En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden." Handelingen 4:12.

"De Heere stuurde in Zijn grote barmhartigheid een kostbare boodschap aan Zijn volk door de ouderlingen Waggoner en Jones. Deze boodschap was om de hele wereld prominenter de verheven Zaligmaker, het offer voor de zonden van de hele wereld, te brengen. Het bracht rechtvaardiging door het geloof in de Borg naar voren; het nodigde de mensen uit om de gerechtigheid van Christus – die wordt geopenbaard in gehoorzaamheid aan alle geboden van God – te ontvangen. Velen hadden Jezus uit het oog verloren. Ze moesten hun ogen gericht hebben op Zijn goddelijke persoon, Zijn verdiensten en Zijn onveranderlijke liefde voor de menselijke familie. Alle macht is in Zijn handen gegeven, dat Hij rijke geschenken aan de mens mag geven, door het verlenen van de onschatbare gave van Zijn eigen gerechtigheid aan de hulpeloze mens. Dit is de boodschap

die God gebod te worden gegeven aan de wereld. Het is de derde engelboodschap, die moet worden verkondigd met een luide stem, en ging gepaard met de uitstorting van Zijn Geest in grote mate.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 91, 92.

“Christus is ons offer en onze borg geworden. Hij is voor ons zonde geworden, opdat wij de gerechtigheid van God konden ontvangen in Hem. Door het geloof in Zijn Naam rekt Hij ons Zijn gerechtigheid toe en wordt het een levend principe in ons leven. ... Christus rekt ons Zijn zondeloos karakter toe en presenteert ons bij de Vader in Zijn eigen zuiverheid.” –*That I May Know Him*, blz. 302.

De boodschap verworpen

Helaas heeft slechts een paar van de verzamelde afgevaardigden de hemelse boodschap aanvaard zoals E.G. White, W. White, en S.N. Haskell. Anderen verwierpen de boodschap, zoals Uriah Smith, J. Morrison, L.R. Conradi, etc. Een aanzienlijke groep nam geen besluit. Tijdens de conferentie steunde de boodschapper van de Heere de verkondiging van de boodschap. Daarna deed ze dit niet alleen met veel kracht in het spreken, maar ook schriftelijk (samen met haar team) met de boeken *Schreden naar Christus*, *Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, *Jezus – de Wens der Eeuwen* en andere geschriften.

“Vandaag de dag zijn er weinigen die God van harte dienen. De meeste van de mensen die onze gemeenten vormen, zijn geestelijk dood in zonden en misdaden. [...] De lieflijkste melodieën die van God komen door menselijke lippen – rechtvaardiging door het geloof, en de gerechtigheid van Christus – worden niet beantwoord met een reactie van liefde en dankbaarheid. [...] ... Ze verhardten hun hart tegen Hem ... [...] Als ze in deze staat blijven, zal God hen met afschuw verwerpen.” –*Review and Herald*, 4 april 1893.

Consequenties

Met betrekking tot de zitting van de Generale Conferentie in 1901 schreef ze: “Wat een prachtig werk had gedaan kunnen worden voor het enorme gezelschap zoals bijeen was in Battle Creek tijdens de Generale Conferentie van 1901, als de leiders van ons werk zichzelf in de hand hadden gehouden. Maar het werk waarop de gehele hemel stond te wachten om te doen, zodra de mannen de weg zouden voorbereiden, werd niet gedaan; de leiders sloten en vergrendelden de deur voor de toegang van de Geest. Er was een korte onderbreking van volledige overgave aan God. De harten die mogelijk waren gezuiverd van alle fouten werden gesterkt om het verkeerde te doen. De deuren werden geblokkeerd tegen de hemelse stroom die alle kwaad zou hebben weggeveegd. Mannen lieten hun zonden onbeleden. Ze ontwikkelden zich in het verkeerd doen en zeiden tegen de Geest van God: ‘Voor ditmaal ga heen; en als ik gelegen tijd zal hebben verkregen, zo zal ik u tot mij roepen.’” –(Brief, 5 augustus 1902) *Battle Creek Letters*, blz. 55, 56.

“Geen tederdere oproepen, geen betere kansen konden hen worden gegeven opdat zij zouden kunnen doen wat zij hadden moeten doen in Minneapolis. [...]

De tijd zal komen dat velen bereid zullen zijn om alles en al het mogelijke te doen om de kans te krijgen de oproep te horen, waaraan zij in Minneapolis gehoor hadden moeten geven. [...] Betere gelegenheden zullen nooit komen, diepere gevoelens zullen zij niet krijgen.” –*The Ellen G. White 1888 Materials*, blz. 1030, 1031.

“De Geest van God trekt zich terug van velen onder Zijn volk. Velen hebben donkere, geheime paden betreden, en sommigen zullen nooit meer terugkeren. Zij zullen blijven struikelen tot hun ondergang. Zij hebben God verzocht, zij hebben het licht verworpen.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 90.

“En gij, Kapernaüm [Zevende-dags Adventisten, die groot licht hebben verkregen], bekwaam tot de hemel verheven [als een

privilege], gij zult worden teruggebracht naar de hel: want indien de machtige werken, die door u zijn gedaan, zouden zijn gedaan in Sodom, dan zou deze zijn gebleven tot op de dag van vandaag. Maar Ik zeg u, dat het op de dag des oordeels voor het land van Sodom draaglijker zal zijn, dan voor u.” –*Review and Herald*, 1 augustus 1893.

Basis van alle reformatie

“Het fundament van een blijvende hervorming is de wet van God. Wij moeten in duidelijke, klare lijnen aantonen hoe nodig het is deze wet te gehoorzamen.” –*Gezin en gezondheid*, blz. 11. Maar net zoals de mens zichzelf niet kan veranderen (Jeremía 13:23), noch aanvaardbare gehoorzaamheid aan God kan geven door zijn eigen kracht, is het noodzakelijk om de volmaakte gerechtigheid van Christus te aanvaarden in plaats van ons falen om voor God te worden aanvaard en als Zijn kinderen te kunnen worden beschouwd. Romeinen 8:1,16.

“ ‘Gij zult niet in staat zijn de Here te dienen’, zei Jozua, ‘want Hij is een heilig God... Hij zal uw overtreding en uw zonde niet vergeven.’ Eer er een blijvende hervorming kon zijn, moest het gehele volk zich bewust zijn van hun onvermogen om van zichzelf God gehoorzaam te zijn. Ze hadden Zijn wet verbroken, en deze had hen als overtreders veroordeeld, zodat er geen weg tot ontkoming was. Zolang ze op eigen kracht en gerechtigheid vertrouwden, zouden ze onmogelijk vergiffenis van hun zonden kunnen ontvangen; ze konden niet beantwoorden aan de eisen van Gods volmaakte wet, en het was tevergeefs dat ze beloofden God te dienen. Alleen door geloof in Christus konden ze vergiffenis van zonden en kracht om Gods wet te gehoorzamen, ontvangen. Ze moesten niet langer vertrouwen op eigen inspanningen om de zaligheid te verkrijgen, maar volledig vertrouwen op de verdiensten van de beloofde Verlosser, wilden ze door God aangenomen worden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 474, 475.

Maar we kunnen niet gaan tot het andere uiterste door te zeggen dat we met Christus niet Gods geboden kunnen houden. “Omdat de wet des Heren volmaakt is, moet iedere afwijking ervan verkeerd zijn. Wie Gods geboden ongehoorzaam zijn en anderen leren hetzelfde te doen, worden door Christus veroordeeld. Het leven van gehoorzaamheid dat de Heiland heeft geleid handhaafde de eisen der wet. Het laat zien dat de mens de wet kon houden en toonde het uitnemend karakter dat gehoorzaamheid bewerkt. Allen die net als Hij gehoorzaam zijn laten zien dat de wet heilig, rechtvaardig en goed is. (Romeinen 7:12) Wie anderzijds Gods geboden overtreedt, ondersteunt de bewering van satan, dat de wet onrechtvaardig is en niet gehoorzaamd kan worden. Op deze wijze steunen zij het bedrog van Gods tegenstander en onteren God. Zij zijn kinderen van de boze, die als eerste opstond tegen Gods wet. Als zij in de hemel zouden worden toegelaten, zou het element van strijd en opstand worden binnengebracht en het welzijn van het universum zou in gevaar worden gebracht. Niemand, die opzettelijk ook maar één van de geboden overtreedt, zal het koninkrijk der hemelen binnengaan.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 249.

“ ‘Eer de hemel en de aarde vergaan,’ zei Jezus, ‘zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied.’ Door Zijn eigen gehoorzaamheid aan de wet getuigde Christus van de onveranderlijkheid daarvan en bewees dat de wet door Zijn genade volkomen gehoorzaamd kon worden door iedere zoon en dochter van Adam.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 48, 49.

Geroepen

De remedie voor de gemeente was beschikbaar: “Ik raad u dat u van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat u rijk moogt worden; en witte klederen, opdat u moogt bekleed worden, en de schande van uw naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zien moogt.”

Openbaring 3:18. Dit kleed is de gerechtigheid van Christus (zie *The Adventist Home*, blz. 518).

“Ons eerste werk is met ons eigen hart. De ware beginselen van hervorming dienen te worden uitgeleefd. Het hart moet worden bekeerd en geheiligd; anders hebben we geen verbinding met Christus. Als onze harten verdeeld zijn, zullen we nooit, maar dan ook nooit, geschikt zijn in dit leven of in het toekomstige leven. Als intelligente wezens moeten we gaan zitten om na te denken of we echt eerst het koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid zoeken. Het beste wat we kunnen doen, is om nuchter en openhartig na te denken of wij wensen de inspanning voort te zetten om de christelijke hoop te verkrijgen en de christelijke hemel te bereiken. Indien wij door de genade van Christus besluiten dat te doen, is de volgende vraag: Wat is datgene dat ik in mijn leven moet laten, opdat ik niet zal struikelen?” –(Manuscript 14, 9 februari 1898) *This Day with God*, blz. 48

“De essentie van alle gerechtigheid is trouw aan onze Verlosser, het juiste te doen, omdat het juist is.” –*Our Father Cares*, blz. 123, 124.

Collectief en individueel moeten we leren om niet in dezelfde fout te vallen, die in het verleden door onze broeders gemaakt is. Moge God ons helpen om de deur van ons hart te openen voor deze boodschap, “... omdat de gerechtigheid van Christus het witte kleed van Zijn heiligen is, omdat wij de gezegende hoop op de spoedige komst van onze Heiland bezitten.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 182. Amen! *GL*

GESCHIEDKUNDIGE BEWIJZEN VAN HET BESTAAN VAN DE REFORMATIE SINDS 1914

Door z.r. Raquel Orce-Sotomayor, Spanje/VS

“**M**aar indien hij niet hoort, zo neem nog een of twee met u; opdat in de mond van twee of drie getuigen alle woord besta.” Matthéüs 18:16.

Wij hebben de heilige Schrift als het onbeweeglijke fundament van ons geloof en onze geschiedenis; en als de geïnspireerde raad, de geschriften van de Geest der profetie. De Schriften verlangen de noodzaak om te verwijzen naar getuigenis om feiten, verklaringen, of gebeurtenissen te bevestigen. In de zoektocht naar en het identificeren van bewijs, gerelateerd aan het bestaan van het Internationaal Zendingsgenootschap van de Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging, gestart in 1914, is het essentieel om de beschikbare bronnen te beschouwen van geschiedkundige feiten, vastgelegd in boeken, tijdschriften en kranten. Waardevolle elementen worden gevonden in juridische documenten, zoals registers, overheidbulletins en aankondigingen. Daaraan toegevoegd zijn ook belangrijk persoonlijke memoires, overlijdensadvertenties en biografieën.

De geschiedkundige verwijzingen in dit artikel zijn van een eerdere selectie bewijzen in beschikbare documenten. Om een beter begrip te ondersteunen en alles in de juiste context te plaatsen, is in het bijzonder rekening gehouden met de chronologische volgorde van de gebeurtenissen en de direct daarop volgende consequenties, vooral in relatie tot de eerste week van de Eerste Wereldoorlog in Duitsland.

Precedenten

De definitieve gebeurtenis die de oorlog veroorzaakte, was de aanslag die het leven nam van de aartshertog Franz Ferdinand (troonopvolger van Oostenrijk-Hongarije) en zijn vrouw op 28 juni 1914 in Sarajevo (Bosnië); zo woedde een vreselijk conflict tussen 1914 en 1918 dat later de Eerste Wereldoorlog zou worden genoemd. Er waren veel factoren die tot dit conflict hebben geleid, hetgeen in principe gebeurde door de economische en militaire rivaliteit tussen de verschillende machten van continentaal Europa en de koloniën, de voortgang van de militarisering onder hen en de continue crisissen die steeds moeilijker op te lossen waren zonder de conflicten en het nationalisme van die tijd, die botsten met de totalitaire en imperialistische machten. De Eerste Wereldoorlog duurde 4 jaar, 3 maanden en 14 dagen; maar hier analyseren wij alleen het eerste jaar, 1914, met als doel om het pacifistische standpunt te laten zien en de christenheid van een minderheid van trouwe Adventisten en de gevolgen die zij te lijden kregen door militaire dienst te weigeren en de deelname aan de oorlog.

De Europese Divisie van de Adventisten

Het Adventisten jaarboek van 1914 laat de organisatiestructuur zien van de continenten en de landen die de Europese Divisie¹ vormden. De bladzijden 93-125 beschrijven gedetailleerd de landen in de geografische regio's en de ambten die de Europese Divisie vormden bij de organisatie in 1913 (ongeveer 52 landen van 3 continenten – Europa, Azië, en Afrika). De gebieden die daar onder vallen zijn Europa; de aan Rusland en Turkije onderworpen gebieden in Azië; Perzië, Arabië en Afghanistan; en delen van Afrika, niet inbegrepen Rhodesië, Brits Centraal

---

¹ Jaarboek ZDA 1914;
<http://documents.adventistarchives.org/Yearbooks/YB1914.pdf>,
geraadpleegd 27-09-2014.

Afrika en de Unie van Zuid Afrika. Het hoofdkwartier van de Divisie was in Hamburg, Duitsland, met als voorzitter L.R. Conradi², die ook de vice-voorzitter was van de Generale Conferentie voor de Europese Divisie en lid van het voltallige bestuur van de Generale Conferentie. Deze informatie overwegende is het belangrijk de relevantie en draagwijdte van jurisdictie te constateren, uitgeoefend door de Europese Divisie, hetgeen nooit beperkt is geweest tot de Duitse Unie, noch tot bepaalde landen van Europa, maar die nationale en continentale grenzen overschreed.

Sabbat 1 augustus 1914

Duitsland verklaarde de oorlog aan Rusland en begon de Eerste Wereldoorlog. In augustus 1914 stonden de centrale machten (Duitsland en Oostenrijk-Hongarije) op tegen de geallieerden (Servië, België, Rusland, Frankrijk en Engeland).

De mobilisatieverklaring van het Duitse leger op die datum³ is van groot belang door het feit dat de militaire oproepen van de mannelijke bevolking bij het begin van de oorlog resulteerde in een leger van ongeveer 800.000 man. Na de publicatie van de militaire oproep op 2 augustus 1914, bereikte het leger het opmerkelijke aantal van 3.820.000 man.⁴

In het pamflet “Wekroep aan de laatste Gemeente” liet ingezegend ouderling A. Stobbe duidelijk zien wat er gebeurde onder de Adventisten in de eerste dagen van augustus 1914 en naderhand:⁵ “Op Sabbat 1 augustus [1914] was op veel plekken een unaniem besluit genomen niet mee te gaan met Babylon.”

---

² Jaarboek ZDA1914, blz. 93-125;
<http://documents.adventistarchives.org/Yearbooks/YB1914.pdf>,
geraadpleegd 27-09-2014.

³ Mobilmachung, Augustus 1914. Bron: BArch PH 6 I/213.

⁴ https://www.bundesarchiv.de/oeffentlichkeitsarbeit/bilder_dokumente/00857/index-25.html.de, geraadpleegd 27-09-2014.

⁵ A. Stobbe, *Weckruf für die letzte Gemeinde*.

Het is heel belangrijk om te overwegen dat de reactie van de leden van de Adventisten vóór de mededeling van Duitslands toetreding tot de oorlog en de oproep tot militaire dienst overweldigend was en een volledige afwijzing van medewerking, want zij beschouwden deelname aan de oorlog als “mee te gaan met Babylon”.⁶

Zondag 2 augustus 1914

De tweede dag na de oorlogsverklaring zond de secretaris van de Europese Divisie, Guy Dail, vanuit het hoofdkwartier een rondschrijven aan de mensen die vier punten bevatte, die zijn samengevat in de volgende letterlijke citaten: “Als wij in militaire dienst zijn of in dienst moeten gaan, [zouden wij] onze militaire verplichting uitvoeren met blijdschap en vanuit het hart. In Jozua 6 zien wij dat de kinderen van God gebruik maakten van oorlogswapens en ook op Sabbat hun dienst deden in de oorlog.”⁷

Deze communicatie die gezonden werd aan alle gemeentes in Duitsland maakte actie en reactie los. “In ons land,” schreef broeder Otto Welp, “begon de verwarring en scheiding in de Advent Kerk in 1914, toen de oorlog uitbrak. Dit was het gevolg van de dwaling die verkondigd werd door de leidende broeders in Hamburg toen het ging over het houden van de Sabbat tijdens de oorlog en ons standpunt wat betreft de militaire dienst ... Een rondschrijven van broeder G. Dail [secretaris van de Europese Divisie] verstuurd vanuit Hamburg op 2 augustus 1914, bevatte een oproep om deel te nemen aan de militaire dienst en het overtreden van de Sabbat. Onze gewetensovertuiging en die van andere oprechte broeders was de reden waarom op veel plekken

---

⁶ W. Egerter, *El Camino de los Adventistas* (2006), blz. 218.

⁷ <http://www.adventisten.de/de/news/news/datum/2014/05/21/auswirkungen-des-ersten-weltkriegs-auf-die-adventisten-in-deutschland/>, geraadpleegd op 27-09-2014.

een protest opkwam tegen de verdraaiing van de heilige wet en de afwijzing van de boodschap van de derde engel.”⁸

Een andere broeder die een soortgelijk getuigenis gaf, verklaarde: “Maar toen in het verloop van de eerste week van de oorlog het schrijven kwam uit Hamburg, waren de gemeentes verward, Gods heilige wet werd vertrap en de tegenwoordige waarheid werd onder een korenmaat gezet.”⁹

Hieraan kan het nieuws van de dag worden toegevoegd: “Nadat de oorlog uitbrak, was er een verdeeldheid onder de Adventisten. De meerderheid wilde de principes ongeldig maken tijdens de oorlog, terwijl anderen bleven bij de heiligheid van de Sabbat, ook in tijden van oorlog. Dit geschil leidde tot uitsluiting van degenen die de geldigheid van de oude paden verkondigden. Het standpunt ten opzichte van militaire dienst en in het algemeen was de oorzaak van deze scheiding.”¹⁰

Bovengenoemde verklaringen geven zonder twijfel aan dat het de ingenomen standpunten waren die tot de uitsluiting leidden van hen, die besloten altijd en onder alle omstandigheden trouw te blijven aan God en Zijn wet.

Dinsdag 4 augustus 1914

Onder druk van de overheid en het leger verklaarde de voorzitter van de Oost-Duitse Unie, Franz Schuberth, met het hoofdkwartier in Berlijn, in een declaratie aan de minister van oorlog, het eerste deel als volgt: “Hoogerwaardige Generaal en Minister van oorlog. ... Zo houden wij ons toch in deze tegenwoordige ernstige oorlogstijd verplicht voor de verdediging van ons vaderland te staan en ook zaterdags (Sabbat) onder deze omstandigheden de

---

⁸ Delen uit het verslag van Otto Welp tijdens de Internationale Conferentie in Würzburg, Duitsland, november 1921, volgens de Sabbat Wächter 1921, speciale uitgave.

⁹ W. Egarter, *El Camino de los Adventistas* (2006), blz. 218 van “Llamado al Despertamiento Para la Última Iglesia (mei 1915), A. Stobbe.

¹⁰ *Kölnische Zeitung*, 21 september 1915.

wapens te voeren. Wij houden ons in dit aan het Schriftwoord in 1 Petrus 2:13-17. ...”¹¹

Na de herhaling van de officiële bekendmakingen aan de Duitse overheid door de leiding van de Adventisten in die regio, observeerde een auteur: “... Het is logisch om de wortels en het begin van de Reformatiebeweging te plaatsen in augustus 1914,”¹² omdat beslissingen al waren gemaakt en de reacties al hadden plaatsgevonden, zoals broeder O. Kramer als ooggetuige verklaarde: “Toen realiseerden wij dat dit nieuwe standpunt van onze predikers het resultaat was van de officiële brief die door de leiders van de Duitse Adventisten was gezonden aan de Duitse overheid.”¹³

Woensdag tot vrijdag, 5-7 augustus 1914

“Toen de oorlog begon, presenteerde de Duitse leiding van de Adventkerk in een rondschrijven ‘in dienst gaan als de plicht van de broeders’ en omschreef dit als ‘dappere, trouwe soldaten, zij die de wapens opnemen’ en ‘militaire dienst doen op Sabbat’. Van de toen 15.000 leden in de kerk volgde een minderheid niet dit standpunt. Zij die weigerden om militaire dienst te vervullen of deserteerden, werden uitgesloten, eveneens degenen die gewetensbezwaarden ondersteunden...”¹⁴ Het is belangrijk om te zien hoe zij de leden in belang wogen, volgens hun goed-

---

¹¹ Reformation Study Course, Lesson 12, International Missionary Society of the Seventh-day Adventist Reform Movement, American Union, 1982, <https://www.sda1888.org:9443/cgi/live.cgi/page/ReformationStudyCour>.

Zie ook: *Reformatie Studie*, blz. 36, uitgegeven door Gemeente van Zevende-Dags Adventisten Reformatiebeweging.

Oorspronkelijk ondertekend document door H.F. Schuberth in Bundesarchiv, R 43 II / 170 fol. 1 Bl. 62f.

¹² H. Ruttmann: *Die adventistische Reformationsbewegung 1914-2001: die Internationale Missionsgesellschaft der Siebenten-Tags-Adventisten, Reformationsbewegung in Deutschland*. Teiresias-Verlag, Köln, 2002.

¹³ O. Kramer, *Rise and Progress of the Reform Movement*, blz. 5-9.

¹⁴ <http://www.apd.info/index.cgi?j=2002&m=11&r=7&a=0>.

keuring of afwijzing van het standpunt ingenomen door hun leiders; namelijk dappere trouwe soldaten aan de ene kant en gewetensbezwaarden, deserteurs en verraders aan de andere kant; de laatsten werden een uitgesloten minderheid.

Sabbat 8 augustus 1914

Over wat er de volgende Sabbat gebeurde, vervolgt broeder Kramer: “De volgende Sabbat kwam de gemeente zoals gebruikelijk bijeen. Broeder Staubert deelde het woord ... Opnieuw gebruikte hij dezelfde Bijbeltekst als de vorige Sabbat. Maar deze keer haalde hij teksten aan die ons vertellen dat wij gehoorzaam dienen te zijn aan de overheid, want er is geen overheid die niet door God is aangesteld; dat wij ons moesten onderwerpen aan de autoriteiten; en dat wij geen weerstand moesten bieden, want anders zouden wij weerstand bieden aan Gods bevel; dat wij het legitieme recht hadden deel te nemen aan de militaire dienst, omdat Duitsland een verdedigende oorlog voerde, etc.

Voor een ogenblik bleven de leden zitten, stil en verbaasd. Maar toen kwam een storm van protest: ‘Nee! Nee! [...] Dit is afvalligheid van het geloof. Wij kunnen niet deelnemen aan de oorlog!’¹⁵

In een rondschrijven met als titel “De Europese situatie”, verklaarde C.H. Watson, voorzitter (1930-1936) van de Generale Conferentie van de Kerk van de Zevende Dags Adventisten: “In Duitsland en andere landen was er een minderheid die weigerde om het standpunt te volgen van Conradi en anderen om als strijders deel te nemen aan de oorlog. Zij waren onderworpen aan groot leed door hun overheid vanwege hun standpunt.

In Duitsland werden zij, die een standpunt innamen tegen het goddeloze handelen van Conradi – die hen verplichtte deel te nemen aan de oorlog – met hardheid behandeld door Conradi en de zijnen. De weerstand van een minderheid tegen de militaire

---

¹⁵ O. Kramer, *Rise and Progress of the Reform Movement*, blz. 5-9.

dienst bedreigde de toewijding van de gehele Adventbeweging in de ogen van de Duitse overheid; en om dat te voorkómen, sloot Conradi deze minderheid uit van de gemeente. Dus werd de minderheid, die niet wilden strijden, uit de gemeente gedwongen in dat land en deze scheiding duurde voort tijdens de oorlogsjaren.”¹⁶

De officiële verklaring vervolgt: “Bij het uitbreken van de oorlog werd onze gemeente in twee partijen verdeeld. Terwijl 98% van onze leden de positie innam, op grond van de Bijbel, dat de verdediging van het vaderland met wapens, gewetensplicht is, ook op Sabbat, en dit in overeenstemming met het éénparige standpunt van de leiders was, en dit aan de leiding van het oorlogsdepartement werd meegedeeld, voegden zich echter twee procent hierin niet, en deze werden uitgesloten vanwege hun onchristelijke handelswijze.”¹⁷

Door deze verklaringen – naast nog vele anderen – te overwegen, is het belangrijk te onderstrepen dat de afwijzing die plaatsvond door de organisatie en de gemeente, die vastgelegd is in te verifiëren wettelijke documenten, zoals de statuten van de Duitse Unie van het Zendingsgenootschap van 23 december 1919, die bevestigen dat de leden apart en onafhankelijk bijeen kwamen als het Internationaal Traktaatgenootschap in 1914, waartoe zij daarvoor behoorden en als gevolg hiervan onderdeel vormden in 1914.¹⁸

In een ooggetuigenverslag beschrijft broeder O. Welp de situatie van die tijd op de volgende wijze: “Dus wij vervullen de woorden van onze Verlosser: ‘... Gij zijt allen broeders.’ Matthéüs 23:8. Dus, gestart in 1914-1915, ontstond er een

---

¹⁶ http://theadventistforum.yourlivecommunity.com/1-r-conradi-and-his-rejection-of-the-sop_topic2909.html.

¹⁷ Dresdner Neueste Nachrichten, 12 april 1918, blz. 3.

Zie ook: *Reformatie Studie*, blz. 37, uitgegeven door Gemeente van Zevende-Dags Adventisten Reformatiebeweging.

¹⁸ Satzungen der Deutschen Union, Internationale Missionsgesellschaft der Siebenten-Tags-Adventisten – Alte seit 1844 stehengebliebene Richtung Deutsche Union, 23 december 1919.

kracht van Reformatiegelovigen. De Geest en liefde van God dreven ons toen en het getuigenis van de Waarachtige Getuige werd gepredikt aan de gemeente van Laodicéa. De Geest van God begeleidde ons en overtuigde vele zielen in Laodicéa; en de oprechte, trouwe zielen kozen voor Christus en de waarheid van de Reformatie. Zij stonden met hen die de geboden van God wilden houden in de oorlog en tussen de moeilijkheden, en zo lieten zij het sterke geloof zien dat werkt door de liefde van God ... Het werk werd verricht onder grote vervolging vanaf 1914. Sommige broeders en zusters werden gevangen gezet; ook stierven veel broeders. Aan het einde van de oorlog in 1918 stopte dit.”¹⁹

De identificatie van de trouwe minderheid bij het begin van en tijdens de Eerste Wereldoorlog met een specifieke naam die de tegenwoordige geschiedkundige erfenis bevestigt, werd herbevestigd tijdens de bijeenkomsten in Friedensau, Duitsland, in 1920:

“E. Dörschler: Als het Internationaal Zendingsgenootschap en haar volk, hebben wij een woordvoerder gekozen; namelijk mijzelf voor deze gelegenheid, terwijl broeder Welp de vragen beantwoordt die aan Duitsland zijn gerelateerd.”²⁰

Bij dezelfde vergadering die plaatsvond op 21-23 juli 1920 bracht L.R. Conradi een serie van vragen naar voren, en de zesde was gerelateerd aan de naam van de organisatie die de minderheid vertegenwoordigde, die de trouw bewaard hadden aan God wet tijdens de Eerste Wereldoorlog.

Hij noemde de naam exact: “6e vraag: ... Wordt u genoemd Internationaal Zendingsgenootschap der Zevende Dags Adventisten?”²¹

Tijdens de laatste sessies van de bijeenkomst in Friedensau in 1920 sluit de voorzitter van de Generale Conferentie van de

---

¹⁹ O. Welp, *Abfall in Laodizea*, blz. 6.

²⁰ Protokoll [Verslagen] van de onderhandelingen met de tegenbeweging van 21-23 juli 1920 in Friedensau, blz. 25.

²¹ Idem, blz. 40.

Kerk van de Zevende Dags Adventisten, A.G. Daniells, zich aan bij het vragen stellen; zijn verklaring staat ons toe te bevestigen dat de vertegenwoordigers van 1920 leden waren van dezelfde organisatie geregistreerd in 1919, waarvan het ontstaan en de aangenomen naam dateren uit 1914.

“L.R. Conradi: Uw briefhoofd en documenten bevestigen dat uw kerkgenootschap bestaat sinds 1844.”

“A.G. Daniells: Wilt u deze naam houden?”

“E. Dörschler: Dat zal afhangen van de antwoorden op de gestelde vragen.”²²

De korte, geselecteerde verwijzingen naar bewijs, verklaringen en documenten van de geschiedkundige bewijzen voor het bestaan van het Internationaal Zendinggenootschap van de Zevende Dags Adventisten, als resultaat van het ingenomen standpunt in overeenstemming met de 10 geboden en de fundamentele waarheden van de Schrift en de Geest der Profetie, inspireren ons om gemeenschappelijk onze stemmen te voegen naar Jesája 43:9: “Laat al de heidenen samen vergaderd worden, en laat de volken verzameld worden; wie onder hen zal dit verkondigen? Of laat hen ons doen horen de vorige dingen, laat hen hun getuigen voortbrengen, opdat zij gerechtvaardigd worden, en men het hore en zegge: Het is de waarheid.” Amen! *GL*

---

²² Idem, blz. 40.

DE TIEN GEBODEN EN DE MILITAIRE DIENST

Door br. Francesco Caputo, Italië

Geliefde broeders en zusters, lieve vrienden en lieve lezers. In deze Gebedsweek wil ik graag een onderwerp met jullie delen dat erg belangrijk is voor ons allemaal: De wet van God in verband met de militaire dienst en oorlog. Als gelovigen hebben we een vast en stabiel fundament voor geestelijke groei – het geloof van Jezus en onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan Zijn Tien Geboden. Openbaring 14:12. We hebben ook voorrechten en verantwoordelijkheden tegenover God en de mensen. Prachtige voorrechten zijn ons verleend, daarbij inbegrepen is Gods liefde die wordt uitgedrukt in het onmetelijke geschenk van Zijn Zoon aan het kruis van Golgotha. Johannes 3:16. Deze onverdiende liefde stelt ons in staat om lief te hebben, zoals de apostel Johannes in zijn eerste brief schrijft: “Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft”. 1 Johannes 4:19. Deze goddelijke liefde maakt het mogelijk om zelfs onze vijanden lief te hebben; we zullen op dit punt terugkomen in deze lezing.

Onze heilige plichten zijn duidelijk verwoord in de brief van de apostel Paulus aan de Hebreeën: “Jaagt de vrede na met allen, en de heiligmaking, zonder welke niemand de Heere zien zal”. Hebreeën 12:14. Wanneer we spreken over heiligmaking, hebben we het over het dragen van de goddelijke natuur, of anders gezegd, het heilige en volmaakte karakter van onze Heer en Verlosser Jezus Christus.

Volgelingen van de Vredevorst

In de profetie wordt hij de ‘Vredevorst’ genoemd (Jesaja 9:5), en het is heel vanzelfsprekend dat Zijn volgelingen dezelfde kenmerken, doelen en deugden hebben als Hij. In de Bergrede

sprak Hij over degenen die als ‘zalig’ worden beschouwd, en zei: “Zalig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods kinderen genaamd worden”. Matthéüs 5:9.

Vandaag de dag, terwijl bommen worden gedropt, wordt het geweten van de mensen gesust met de bewering dat deze dingen nodig zijn om de vrede tussen naties te behouden, of met andere woorden: ‘het doel heiligt de middelen’. De waarheid is dat bommen worden gedropt om de belangen van enkelingen te verdedigen ten koste van velen. Jaarlijks verliezen duizenden en duizenden mensen door zulke dingen op onze planeet hun leven, en het excuus dat wordt gegeven, is dat soldaten naar die plaatsen worden gestuurd met een ‘vrede-missie’. Het is een vrede van terreur en angst, een vrede verkregen door angstaanjagende en ellendige mensen.

Ik vraag me af: Hoe kan iemand die zichzelf een christen noemt, wapens dragen – bommen lanceren, waarmee hij zijn eigen soort doodt en mensen levenslang invalide maakt?

Niet opgenomen in de telling

Iedereen die Jezus aanvaardt als zijn persoonlijke Verlosser en Heer behoort tot een speciale groep: “Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat u zoudt verkondigen de deugden van Hem, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht”. 1 Petrus 2:9. De Levieten en priesters in het Oude Testament hoorden niet betrokken te worden bij de gangbare wereldse aangelegenheden; zij namen niet deel aan de oorlog, omdat ze volledig gewijd waren aan het dienstwerk van God.

In het boek Numeri werd een telling gedaan onder degenen die twintig jaar en ouder waren, en in staat om de oorlog in te gaan. Maar Gods gebod was om de Levieten uit te sluiten van deze telling. “Maar de Levieten, naar de stam van hun vaders, werden onder hen niet geteld. Want de Heere had tot Mozes gesproken, zeggende: Alleen de stam Levi zult u niet tellen, noch hun som opnemen, onder de zonen van Israël. Maar u, stel de

Levieten over de tabernakel der getuigenis, en over al zijn gereedschap, en over alles, wat daartoe behoort; zij zullen de tabernakel dragen, en al zijn gereedschap; en zij zullen die bedienen, en zij zullen zich rondom de tabernakel legeren”. Numeri 1:47-50.

Mijn geliefde broeders en zusters, mijn lieve vrienden, we weten heel goed dat een ieder van ons deel uitmaakt van een koninklijk priesterschap, daarom hebben we een heilige plicht om de mensen naar Gods wet te onderrichten, net zoals de Levieten in het Oude Testament deden. Om die reden kunnen we niet deelnemen aan de voorbereidingen van een oorlog of naar het front kunnen trekken. Het is op zulke plaatsen en onder zulke omstandigheden onmogelijk Gods wet te gehoorzamen.

Gods kinderen dienen hun vijanden lief te hebben

Hoe kan iemand bereid zijn om mensen te doden die hij nooit gekend heeft, mensen die hem nooit iets hebben aangedaan? Dit is in strijd met de voorschriften van Jezus: “U hebt gehoord, dat er gezegd is: U zult uw naaste liefhebben, en uw vijand zult u haten. Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; doet wel aan hen, die u haten; en bidt voor hen, die u geweld doen, en die u vervolgen. Opdat u kinderen moogt zijn van uw Vader, Die in de hemelen is; want Hij doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden, en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Want indien u liefhebt, die u liefhebben, wat loon hebt u? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde? En indien u uw broeders alleen groet, wat doet u boven anderen? Doen ook niet de tollenaars also? Weest u dan volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is”. Matthéüs 5:43-48.

Aan woede zou niet moeten worden toegegeven

In hetzelfde hoofdstuk verklaart de Meester duidelijk de betekenis en de geestelijke diepgang van het zesde gebod; het voorschrift wordt overtreden wanneer men haat of slechte

gedachten heeft. “U hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: U zult niet doden; maar zo wie doodt, die zal strafbaar zijn door het gericht. Doch Ik zeg u: Zo wie ten onrechte op zijn broeder toornig is, die zal strafbaar zijn door het gericht; en wie tot zijn broeder zegt: Ráka! Die zal strafbaar zijn door de grote raad; maar wie zegt: U dwaas! Die zal strafbaar zijn door het helse vuur”. Matthéüs 5:21, 22.

De Geest der profetie schrijft het volgende: “De geest van haat en wraakzucht vond zijn oorsprong in satan; en het bracht hen ertoe de Zoon van God ter dood te brengen. Een ieder die haat of onvriendelijkheid koestert, koestert dezelfde geest; en de vruchten daarvan zullen leiden tot de dood. In de wraakzuchtige gedachte ligt de boze daad opgesloten, zoals de plant in de zaadkorrel is besloten. ‘Een ieder die zijn broeder haat is een mensenmoordenaar en gij weet, dat geen mensenmoordenaar eeuwig leven blijvend in zich heeft.’ 1 Johannes 3:15.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 54.

Als Gods wet wordt geschonden wanneer men deze dingen doet, hoe kunnen we dan zelfs overwegen om naar de oorlog te gaan of om onze leden vrijheid te geven om deel te nemen aan zulke dingen, door hen hun eigen geweten te laten volgen?

Jezus zei duidelijk: “Maar Ik zeg u, dat u de boze niet weerstaat; maar, zo wie u op de rechterwang slaat, keert hem ook de andere toe”. Matthéüs 5:39. Gods dienares schrijft: “De tegenwoordigheid des Vaders omgaf Christus, en Hem overkwam niets dan datgene, wat oneindige liefde toeliet tot zegen van de wereld. Dit was Zijn bron van vertroosting, en dat is het ook voor ons. Hij die is aangedaan met de Geest van Christus blijft in Christus. De slag die voor hem bedoeld is valt op de Heiland, die hem omgeeft met Zijn tegenwoordigheid. Wat hem ook overkomt, het overkomt Christus. Hij behoeft de boze niet te weerstaan; immers, Christus is zijn verdediging. Niets kan hem aanraken indien onze Here het niet toestaat; en ‘alle dingen’ die toegelaten worden ‘werken mede ten goede voor hen, die God

liefhebben'. Romeinen 8:28." –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 66.

Geen deel aan vleeselijk conflict

Vóór zijn bekering vervolgde Saulus op ongenadige wijze de gemeente van Christus; dat wil zeggen dat hij geweld gebruikte. Toen hij echter bekeerd was, en de apostel Paulus werd, veranderde – wat dit onderwerp aangaat – zijn denkwijze volledig, en schreef hij: “Want wandelende in het vlees, voeren wij de krijg [=strijd] niet naar het vlees; (Want de wapenen van onze krijg zijn niet vleeselijk, maar krachtig door God, tot neerwerping der sterkten;)” 2 Korinthe 10:3, 4. Een christen heeft een geestelijke wapenrusting die hem beschermt tegen aanvallen, en hij valt niemand aan omdat hij een dienaar van de levende God is, een ‘Leviet’ in onze dagen.

Het aandoen van Gods wapenrusting

Een christen is iemand die zich wil kleden volgens de raad van Paulus, door de “wapenrusting Gods” te dragen. Een ware gelovige is iemand die slechts één Leider wil gehoorzamen, de Ene die de hoven der engelen leidt, de Koning der koningen en Heer der heren. In de brief aan de Efeziërs krijgen we de volgende raad: “Voorts, mijn broeders, wordt krachtig in de Heere, en in de sterkte Zijner macht. Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat u kunt staan tegen de listige omleidingen van de duivel. Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers van deze wereld, van de duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht. Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods, opdat u kunt weerstaan in de boze dag, en alles verricht hebbende, staande blijven. Staat dan, uw lendenen omgord hebbende met de waarheid, en aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid; En de voeten geschoeid hebbende met bereidheid van het Evangelie

des vredes; Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs, waarmee u al de vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neemt de helm der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord. Met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in de Geest, en daartoe wakende met alle volharding en smeking voor al de heiligen.” Éfeze 6:10-18.

De Verlosser werd tegengewerkt en belasterd

Psalm 119 staat bekend als de Psalm die Gods wet verheerlijkt, maar bevat ook profetische leringen over het leven en het lijden van de Messias door Zijn trouw aan de goddelijke voorschriften. Het volgende vers beschrijft het lijden van de Verlosser: “Zie Mijn ellende aan, en help Mij uit, want Uw wet heb Ik niet vergeten. [...] De vorsten hebben Mij vervolgd zonder oorzaak; maar Mijn hart heeft gevreesd voor Uw Woord”. Psalm 119:153, 161.

De missie en het getuigenis van Jezus op deze aarde waren groots; trouwheid aan Gods wet was Zijn dagelijks brood. Dit alles vergrootte satans haat jegens Hem, en hij gebruikte de macht van Annas, Kajafas, Pilatus en Herodes om de Zoon van God te vervolgen. De Heiland leerde gehoorzaamheid door de dingen waaronder Hij leed, en Gods kinderen worden al eeuwen op dezelfde manier behandeld. Zij zullen – net als hun Meester – ook geheiligd worden door hun beproevingen en moeilijkheden, en hun gehoorzaamheid zal voor het gehele universum duidelijk zijn.

Wetende hoe Zijn discipelen in de toekomst zouden lijden, zei Jezus: “Verblijdt en verheugt u; want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij vervolgd de profeten, die vóór u geweest zijn.” Matthéüs 5:12. Zuster Ellen G. White schrijft over dit vers: “Sinds hij gevallen is heeft satan door middel van bedrog gewerkt. Zoals hij een onjuiste voorstelling van God heeft gegeven, zo geeft hij, door zijn vertegenwoordigers, een onjuiste voorstelling van de kinderen Gods. De Heiland zegt: ‘De smaadwoorden van wie u smaden, kwamen op Mij neer’.

Psalm 69:10. Op dezelfde manier zullen ze neerkomen op Zijn discipelen. Nooit werd iemand onder de mensen wreder belasterd dan de Zoon des mensen. Hij werd uitgelachen en bespot om Zijn onwankelbare gehoorzaamheid aan de beginnende van Gods heilige wet. Zij haatten Hem zonder oorzaak. Nochtans stond Hij rustig voor Zijn vijanden, en verklaarde dat smaad een deel is van het christelijk erfdeel, en Hij gaf Zijn volgelingen raad, hoe zij de pijlen der haat moesten opvangen, Hij vermaande hen niet zwak te worden tijdens vervolging. Hoewel laster iemands goede naam kan bezoedelen, kan het karakter er niet door besmet worden. Dat wordt door God bewaard. Zolang wij niet toestemmen in de zonde, is er geen macht, duivels of menselijk, die een smet op de ziel kan werpen.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 34.

Zijn volk werd tegengewerkt, belasterd, en uitgesloten

Tijdens de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) werden degenen die trouw waren aan Gods wet tegengewerkt, belasterd, en uiteindelijk uitgesloten van de Gemeente der Zevende-Dags Adventisten. Dit kan worden bevestigd door een intern orgaan voor dialoog van de vereniging van afgestudeerden aan Italiaanse universiteiten (16 augustus 1982, blz. 8): “De beweging die we Adventisten reformatie of reformisten noemen – ik zal hier niet ingaan op de verdiensten van de controverse tussen deze en de officiële Adventbeweging – is een beweging waarvan ik hoop dat we een broederlijk dialoog kunnen houden, maar het is zeker – en dit is historisch accuraat – dat de splitsing voortkwam uit het probleem van het ‘militaire beleid’ van de Adventkerk; en als ik goed ben geïnformeerd, de Reformatiebeweging, die haar Generale Conferentie in Duitsland heeft, ontstaan uit een controverse tijdens de Eerste Wereldoorlog, en als gevolg van de afwijzing, binnen de officiële Adventkerk, van diegenen die voor gewetensbezwaar kozen.”

Tijdens de Tweede Wereldoorlog (1939-1945) werd een aantal broeders geëxecuteerd door de nazi's, die opgehitst waren door satan. Andere gelovigen werden gevangengezet onder verschei-

dene totalitaire regimes in verschillende landen over de wereld, maar hun getuigenis was een aanmoediging voor anderen om trouw te zijn aan de hemelse principes.

Niet vrij om van Gods eisen af te wijken

De profetieën in Openbaring beschrijven een tijd waarin er overal in de wereld vervolgingen zullen zijn van Gods gemeente, en het centrale punt zal Zijn heilige wet zijn. “En dat niemand mag kopen of verkopen”, tenzij hij buigt naar de wil van politieke en religieuze autoriteiten. Openbaring 13:15-17. Zullen we op dat moment handelen naar ons geweten of volgens Jezus’ geweten dat in ons is, in volledige naleving van Zijn heilige wet?

Wat betreft de kwestie over het geweten, lezen we: “Indien de mensen vrij zouden zijn, om af te wijken van de eisen des Heren, en voor zichzelf een maatstaf voor hun plicht aan te leggen, zou er een verscheidenheid van maatstaven zijn aangepast aan de verschillende instelling van de mensen, en de heerschappij zou uit de handen des Heren genomen worden. De wil van de mens zou boven alles gesteld worden, en de hoge, heilige wil van God, – Zijn liefdevolle bedoeling jegens Zijn schepselen, – zou onteerd en veronachtzaamd worden. Wanneer mensen hun eigen weg kiezen, stellen zij zichzelf tegenover God. Zij zullen geen plaats hebben in het koninkrijk der hemelen, want zij voeren oorlog tegen de beginselen van de hemel zelf. Door de wil van God te veronachtzamen stellen ze zichzelf aan de zijde van satan, de vijand van God en mensen. Niet bij één woord, niet bij vele woorden, maar bij alle woord dat God gesproken heeft zal de mens leven. Wij kunnen niet één woord veronachtzamen, hoe onbelangrijk het ons ook toeschijnt, en nochtans veilig zijn. Er is in de wet geen gebod dat niet bedoeld is voor het welzijn en geluk van de mens, zowel in dit leven als in het toekomstige. Door gehoorzaamheid aan Gods wet wordt de mens als door een omtuining omgeven, en zo wordt hij ver van het kwade gehouden. Hij die deze door God opgeworpen omtuining op één punt

neerhaalt, heeft de beschermende kracht daarvan gebroken; immers, hij heeft een weg geopend waarlangs de vijand kan binnenkomen, om te verwoesten en te gronde te richten. Door het te wagen, de wil van God op één punt te veronachtzamen, openden onze stamouders de sluisdeuren der ellende voor de wereld. En een ieder, die hun voorbeeld volgt, zal hetzelfde resultaat oogsten. De liefde van God ligt ten grondslag aan ieder gebod van Zijn wet, en hij die van het gebod afwijkt, bewerkt zijn eigen ongeluk en ondergang.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 50, 51.

De strijd is zeer moeilijk – gaat onze eigen kracht te boven – maar we zijn niet achtergelaten om alleen te strijden. Zelfs als een leger ons zou belegeren, zal een ontelbare schare majestueuze engelen ons bijstaan. We moeten de moed en het geloof hebben van de vele hervormers van alle eeuwen die bereid waren om elk probleem en elk gevaar het hoofd te bieden dankzij het feit dat ze op God vertrouwden; hun geloof wankelde niet, omdat zij volledig vertrouwden op Gods beloften.

Mijn geliefde broeders en zusters, we hebben niet veel tijd; ons leven is kort. We moeten ons vandaag voorbereiden; vandaag moeten we laten zien dat we het overblijfsel zijn die de hemelse principes verdedigt. Nu moeten we het juiste geluid op de bazuin blazen. De apostel Paulus schrijft aan Timótheüs hoe hij in de gemeente van God dient te leven: “Maar zo ik vertoef, opdat u mag weten, hoe men in het huis Gods moet verkeren, hetwelk is de gemeente van de levende God, een pilaar en vastigheid der waarheid”. 1 Timótheüs 3:15.

Aan 's Heeren zijde

En schrijvend aan de Romeinen zei hij: “Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken? Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt. Wie is

het, die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechter hand Gods is, Die ook voor ons bidt. Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? (Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood, wij zijn geacht als schapen ter slachting.) Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft. Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere.” Romeinen 8:31-39.

Een bijzonder koninkrijk

Mijn geliefde broeders en zusters, ik wil u aan een passage herinneren die door onze geliefde Verlosser is gesproken en is opgeschreven door de ‘apostel der liefde’: “Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware, zo zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik de Joden niet ware overgeleverd; maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier.” Johannes 18:36.

Het is geweldig om te lezen dat Jezus’ koninkrijk niet van deze wereld is – vooral dat het niet vergelijkbaar is met de koninkrijken van deze wereld. Het is het koninkrijk van liefde, vrede, begrip, gezondheid, vreugde en harmonie, die we pas werkelijk kunnen begrijpen wanneer we in het huis van de Vader zijn. In dat koninkrijk is geen plaats voor wapens, oorlog of de dood, maar alleen voor het allerbeste leven. Wie kan in dit rijk leven?

Sla acht op dit belangrijke getuigenis: “De kinderen Gods zijn zij, die deel hebben aan Zijn natuur. Het is geen aardse rang, geen geboorte, geen nationaliteit, geen godsdienstig voorrecht, waardoor bewezen wordt, dat wij leden van het gezin Gods zijn;

het is liefde, – een liefde die het gehele mensdom omvat. Zelfs zondaars, wier harten niet volkomen gesloten zijn voor de Geest van God, zullen reageren op vriendelijkheid; hoewel zij wellicht haat met haat vergelden, zullen zij ook liefde met liefde belonen. Maar het is slechts de Geest van God die liefde voor haat geeft. Vriendelijk te zijn voor de ondankbaren en de bozen, goed te doen zonder op een beloning te hopen, is het kenmerk van het koningschap des hemels, het zekere teken waardoor de kinderen van de Allerhoogste hun hoge staat openbaren.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 69.

Leef op deze manier en u zult in het koninkrijk der hemelen zijn!

Geliefde broeders en zusters, lieve jeugdigen en kinderen, een jaar is weer voorbij, maar we hebben nog een korte tijd van genade. Laten we in volledige harmonie met God en Zijn heilige wil leven, want niets – op de zonde na – kan ons scheiden van Hem en Zijn liefde. Jesája 59:2. Laten we van deze week een bijzondere tijd van gebed en toewijding maken; laten we ons verbond met God vernieuwen en elke zonde overwinnen door de kracht van de Heilige Geest, zodat onze eenheid met Jezus volmaakt zal zijn en we de mooie woorden kunnen horen: “Zalig zijn de reinen van hart; want zij zullen God zien.” Matthéüs 5:8. Dit is mijn wens en gebed voor iedereen. God zegene u en geve u een gelukkig 2015, vol geestelijke zegeningen! Amen. *GL*

DE GEZONDHEIDSBOODSCHAP IN DE REFORMATIE

Door br. Roland De La Paz, Filippijnen

Honderd jaar geleden heeft er een crisis bij de Zevende-Dags Adventisten in Europa plaatsgevonden. Het was in de tijd van oorlog, dat Gods volk werd getest en de gemeente zwaar werd geschud. Toen de leiders en de leden van de Zevende-Dags Adventisten in Europa besloten om het vaderland te verdedigen in de oorlog en wapens te dragen op Sabbat, werden de twee procent die weigerden terstond uitgesloten. Na de oorlog hebben de leiders van de Generale Conferentie een bezoek gebracht aan de Europese Divisie; en in 1920, tijdens de vergadering in Friedensau, Duitsland, verklaarden zij dat ze hun leden volledige vrijheid hebben gegeven om hun eigen geweten te volgen in dergelijke zaken. Deze mededeling openbaarde het standpunt van de Zevende-Dags Adventisten Generale Conferentie en de noodzaak voor de Reformatiebeweging.

Laten wij – gezien dit jaar 2014 gewijd is aan het herdenken van het ontstaan van de Reformatiebeweging en haar ontwikkeling – eens kijken naar de feiten die hebben geleid tot de scheiding van het kerkgenootschap der Zevende-Dags Adventisten.

Tijdens de vergaderingen van de afgevaardigden van de Reformatiebeweging met de leiders van de Generale Conferentie van de Zevende-Dags Adventisten en de Europese Divisie op 21-23 juli 1920, in Friedensau, Duitsland – met als doel verduidelijking van standpunten en mogelijk herstel van de voorgaande adventistische principes van geweldloosheid – werden de volgende vragen gesteld door de broeders van de Reformatiebeweging:

- 1) Wat is het standpunt van de Generale Conferentie met betrekking tot het standpunt die de leiders van Duitsland in het jaar

1914 hebben ingenomen ten opzichte van het vierde en het zesde gebod?

- 2) Welke bewijzen zijn ons gebracht dat wij niet vanaf het begin de Bijbelse weg hebben genomen?
- 3) Wat is het standpunt van de Generale Conferentie ten opzichte van de getuigenissen van zuster White? Zijn ze geïnspireerd? Ja of nee? Is de gezondheidsboodschap nog steeds de rechterarm van de boodschap?
- 4) Is onze boodschap en het volk, volgens Openbaring 14:6-12, nationaal of internationaal?

We merken meteen op wat een van de belangrijkste naar voren gebrachte punten ter bespreking was, namelijk: hervorming van de gezondheidsboodschap, waarvan de Schrift leert: “Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die u van God hebt, en dat u van uzelf niet bent?” “Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laat ons onszelf reinigen van alle besmetting des vleses en des geestes, voleindigende de heiligmaking in de vreze Gods.” 1 Korinthe 6:19; 2 Korinthe 7:1. Sinds die dagen tot op de dag van vandaag hebben zaken op het gebied van gezondheidshervorming een verschil laten zien tussen de Zevende-Dags Adventisten en de Reformatiebeweging.

Laten we eerst kijken naar de getuigenissen over dit onderwerp, waarvan sommige vóór de Amerikaanse Burgeroorlog werden gegeven. Vroege visioenen over het onderwerp werden gegeven aan zuster White in 1848, 1854 en 1863, en zijn opgenomen in de *Review and Herald*, 8 november 1870, waar James White verklaart: “Het was deze herfst tweeëntwintig jaar geleden dat onze gedachten werden gericht op de schadelijke effecten van tabak, thee en koffie, door het getuigenis van mevrouw White.” “Toen wij een goede overwinning hadden verkregen op deze dingen, en toen de Heer zag dat we in staat waren om het te verdragen, werd licht gegeven ten aangaande voedsel en kleding.” –*Selected Messages*, boek 3, blz. 272.

Belangrijke principes onthuld in 1854

“Toen zag ik een gebrek aan reinheid onder sabbatvierders. Ik zag dat God voor Zichzelf een bijzonder volk afzonderde. Hij zal een rein en heilig volk hebben in wie Hij Zich kan verheugen. Ik zag dat het kamp gereinigd moest worden, of God zou voorbijgaan en de onreinheid van Israël zien en niet met hen meegaan om met hun legers ten strijde te trekken. Hij zou zich in ongenoegen tegen hen keren, en onze vijanden zouden over ons zegevieren en we zouden zwak, in schaamte en schande worden achtergelaten.

Ik zag dat God een slordig, onrein persoon niet als christen zou erkennen. Zijn afkeurende blik was op dergelijke mensen. Onze ziel, lichaam en geest moeten onberispelijk door Jezus worden getoond bij Zijn Vader, en tenzij we rein zijn in persoon, en zuiver, kunnen we niet onberispelijk voor God worden gepresenteerd ....”

Eetlust en juiste voeding

“Trots en afgoderij moeten opzij worden gezet. Ik zag dat overdadig voedsel de gezondheid van het lichaam vernietigt, de grondwetten stukmaakt, de geest vernietigt, en dat het een enorme verspilling was van middelen.” –*Selected Messages*, boek 3, blz. 273, 274.

Terwijl de ziekte in de gemeente haar intrede deed, werd er een waarschuwing gegeven: “Ik zag dat velen ziekelijk waren onder het overblijfsel die zichzelf zo hebben gemaakt omdat ze zich overgegeven hebben aan hun eetlust. [...]

Er zijn een aantal sabbatvierders die een god van hun buik hadden gemaakt. Ze verspillen hun middelen in het verkrijgen van overdadig voedsel. Ik zag, dat zulke mensen – als ze al gered worden – niet zullen weten wat gebrek lijden is, tenzij ze hun eetlust onderdrukken en eten ter verheerlijking van God. Er zijn maar weinigen die eten tot heerlijkheid van God.” –*Selected Messages*, boek 3, blz. 274, 275.

Zestien dagen nadat de Generale Conferentie op 21 mei 1863 georganiseerd was, toen de Amerikaanse burgeroorlog woedde, had zuster White op 6 juni 1863 een belangrijk visioen aangaande de gezondheidsboodschap in het huis van Aaron Hilliard in Otsego, Michigan. Dat visioen gaf belangrijke raad wat betreft kleding en het behoud van eigen kracht door middel van betamelijk werk en een vrolijke, vredige gemoedstoestand. Het geeft aan onze “plicht om te spreken, om weerstand te bieden tegen de onmatigheid van elke soort – onmatigheid in het werken, eten of drinken, en in innemen van medicijnen – en wijs hen vervolgens op Gods grote medicijn, water, zuiver zacht water, voor ziekten, voor de gezondheid, voor reinheid, en als luxe.” –*Selected Messages*, boek 3, blz. 280.

Op 25 december 1865 werd een ander visioen gegeven aan zuster White, die in Rochester, New York was. Als gevolg daarvan deed ze de volgende oproep: “Mij werd getoond dat ons Sabbat houdend volk nalatig is geweest in het navolgen van het licht, dat God gegeven heeft met betrekking tot de gezondheids-hervorming, dat er een groot werk voor ons ligt, en dat wij als volk te terughoudend zijn geweest in Gods geopende voorzienigheid, aangezien Hij ervoor gekozen heeft om ons te leiden. [...]

Zij hebben andere goden voor de Heer. Hun smaak, hun eetlust, is hun god; ... Degenen die aan hun verdorven eetlust hebben toegegeven ten koste van de gezondheid worden aangeraakt, hun zonde getoond, ... ze willen niet overtuigd worden; en hoewel Gods stem rechtstreeks tot hen zou spreken om zo die gezondheid schadelijke eetlust weg te doen, zouden sommigen nog steeds aan de schadelijke dingen vastklampen waar ze van houden. Ze lijken verbonden met hun afgoden, en God zal spoedig tegen Zijn engelen zeggen: Laat hen gaan. [...]

Ook de oproep voor een gezondheidsinstelling werd gedaan toen ze schreef “dat Zevende-Dags Adventisten een huis zouden moeten hebben voor de zieken, waar ze konden worden behandeld voor hun ziekten en daarnaast leren hoe voor zichzelf te

zorgen, om zo ziekten te voorkomen.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 485, 486, 553.

Vervolgens zegt ze uitdrukkelijk: “Op 10 december 1871 werd mij opnieuw getoond, dat de gezondheidsreformatie een vertakking is van het grote werk, dat bestaat in het bereid maken van een volk op de komst des Heren. Deze is zo nauw verbonden met de boodschap van de derde engel als de hand met het lichaam. De wet van de Tien Geboden is door de mens lichtvaardig beoordeeld, maar de Here wilde niet komen om de overtreders van die wet te straffen zonder hun eerst een waarschuwingsboodschap te zenden. Hadden de mensen altijd de wet der Tien Geboden gehoorzaamd en de beginselen van die voorschriften in hun leven uitgedragen, dan zou de wereld niet zo onder de vloek der ziekte liggen als nu.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 328.

“... Overtreding van de wetten der natuur [staat] gelijk ... met het overtreden van de wetten Gods”. –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 506.

Een belangrijk onderwerp voor Zevende-Dags Adventisten vandaag de dag is het vegetarisme. Zuster White schreef, na het visioen in 1863 gekregen te hebben: “Maar vanaf het moment dat de Here mij in juni 1863 het onderwerp van vlees eten in relatie tot gezondheid heeft getoond, heb ik het gebruik van vlees links laten liggen.” –*Spiritual Gifts*, vol. 4A, blz. 153.

In 1868 schreef ze: “Nochtans aarzelen we niet te zeggen dat voor gezondheid en kracht vleesspijzen onnodig zijn. [...] De vatbaarheid voor ziekte wordt door het gebruik van vlees tienmaal groter. De intellectuele, de zedelijke en de lichaamskrachten gaan achteruit door het geregelde nuttigen van vleesspijzen. Vlees eten verstoort het organisme, verduistert het verstand, en stompt de zedelijke gevoelens af. We zeggen u, beste broeder en zuster, dat de veiligste weg is, geen vlees te gebruiken.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 200.

Terugkijkend op de ervaring van het oude Israël op hun reis van Egypte naar Kanaän, was een van hun beproevingen die van de

eetlust. “Toen zei de HEERE tot Mozes: Zie, Ik zal voor u brood uit de hemel regenen; en het volk zal uitgaan, en verzamelen elke *dagmaat* op haar dag; opdat Ik het verzoeke, of het in Mijn wet ga, of niet. [...]

Als nu de liggende dauw opgevaren was, zo ziet, over de woestijn was een klein rond ding, klein als de rijm, op de aarde. Toen het de kinderen Israëls zagen, zo zeiden zij, de een tot de ander: Het is Man, want zij wisten niet wat het was. Mozes dan zei tot hen: Dit is het brood, wat de HEERE u te eten gegeven heeft. Dit is het woord, dat de HEERE geboden heeft: Verzamelt daarvan een ieder naar dat hij eten mag, een gomer voor een hoofd, naar het getal van uw zielen; ieder zal nemen voor degenen, die in zijn tent zijn. En de kinderen Israëls deden alzo, en verzamelden, de een veel en de ander weinig. Doch als zij het met de gomer maten, zo had hij, die veel verzameld had, niets over, en degene, die weinig verzameld had, ontbrak niet; een ieder verzamelde zoveel, als hij eten mocht. En Mozes zei tot hen: Niemand late daarvan over tot de morgen. Doch zij hoorden niet naar Mozes, maar sommige mannen lieten daarvan over tot de morgen. Toen groeiden er wormen in op, en het werd stinkende; daarom werd Mozes zeer toornig op hen. Zij nu verzamelden het allen morgen, een ieder naardat hij eten mocht; want als de zon heet werd, zo versmolt het.” Éxodus 16:4, 14-21.

De Israëlieten werden getest op het punt van eetlust, want hoewel God ze een “*dagmaat*” gaf, verzamelden sommigen meer dan ze nodig hadden. Gulzigheid is een zonde. De geïnspireerde pen schrijft: “Het woord van God stelt de zonde van gulzigheid op één lijn met dronkenschap. Deze zonde was zo beledigend in Gods ogen, dat Hij Mozes opdracht gaf, dat een kind dat op het punt van eetlust niet in toom kon worden gehouden, maar zichzelf volpropte met alles waar zijn smaak maar naar snakte, door zijn ouders voor de oudsten van Israël gebracht moest worden en gestenigd moest worden. De toestand waarin een gulzigaard zich bevond, werd als hopeloos beschouwd. Hij was

van geen nut voor anderen en een vloek voor zichzelf.”
–*Counsels on Diet and Foods*, blz. 133.

Verwijzend naar het hier en nu, ziet de boodschapster van de Heer dezelfde neiging: “Gulzigheid is de voornaamste zonde van deze tijd. Begerige eetlust maakt mannen en vrouwen tot slaven, benevelt hun verstand en stompt hun zedelijk bewustzijn in zo’n mate af, dat de heilige en verheven waarheden van Gods woord niet meer worden gewaardeerd. Mannen en vrouwen worden door hun lagere neigingen beheerst.” –*Counsels on Diet and Foods*, blz. 32.

Hier is het goed om op te merken dat het manna smolt als de zon heet werd. Dit laat zien dat God een God van orde is. Hij wil dat de mens Zijn aanwijzingen precies volgt voor zijn eigen bestwil. De Israëlieten moesten vroeg opstaan, hun voedsel verzamelen, het bereiden, en het eten op een vast tijdstip.

De instructies voor de dag der voorbereiding waren ook welomschreven. “En het geschiedde op de zesde dag, dat zij dubbel brood verzamelden, twee gomers voor een; en al de oversten der vergadering kwamen en verkondigden het aan Mozes. Hij dan zei tot hen: Dit is het, dat de HEERE gesproken heeft: Morgen is de rust, de heilige sabbat des HEEREN! wat u bakken zoudt, bakt dat, en kookt, wat u koken zoudt; en al wat over blijft, legt het op voor u in bewaring tot de morgen. En zij legden het op tot de morgen, gelijk als Mozes geboden had; en het stonk niet, en er was geen worm in. Toen zei Mozes: Eet dat heden, want het is heden de sabbat des HEEREN; u zult het heden op het veld niet vinden. Zes dagen zult u het verzamelen; doch op de zevende dag is het sabbat, daarop zal het niet zijn.”
Éxodus 16:22-26.

Hetzelfde principe geldt nu. Op vrijdag bereiden we ook alles voor de Sabbat – onze gedachten, kleding en voedsel – zodat wanneer de heilige dag begint, alles klaar zal zijn en onze gedachten gericht zijn op de hemelse dingen. Laat belijdende sabbatvierders vandaag de dag niet hun eigen begeerten volgen, want de hemelse opdracht is: “De Heer is niet minder nauwgezet

met betrekking tot Zijn Sabbat, dan toen hij de voorgaande speciale aanwijzingen aan de kinderen van Israël gaf. Hij verplichtte hen om te bakken wat ze moesten bakken, en om te koken wat ze moesten koken, op de zesde dag, als voorbereiding op de rust van de Sabbat. Degenen die nalaten om voor te bereiden voor de Sabbat op de zesde dag, en die eten koken op de Sabbat, schenden het vierde gebod, en zijn overtreders van Gods wet. Allen die werkelijk staan te popelen om de Sabbat te vieren naar het gebod zullen geen voedsel koken op Sabbat. Zij zullen, in de vreze van God, die Zijn wet gaf vanaf de Sinaï, zichzelf verloochenen en voedsel eten wat is bereid op de zesde dag, ook al is het niet zo smakelijk. God verbood de kinderen van Israël om te bakken en te koken op de Sabbat. Dit verbod moet door elke sabbatvierder in acht worden genomen, als een plechtig bevel van Jehova tot hen. De Heer wil Zijn volk beschermen tegen vraatzucht op de Sabbat, die Hij apart gezet heeft voor gewijde meditatie en aanbidding.” –*Spirit of Prophecy*, vol. 1, blz. 225, 226.

De getrouwe kinderen van God zullen acht slaan op deze aanwijzingen, en weten: “Zij die liever doodgaan dan iets verkeerd doen, zijn de enigen die trouw zullen blijken.” –*Boodschappen voor jonge mensen*, blz. 70 [zie ook: *Maranatha, de Here komt*, blz. 82].

Laat ons onthouden dat “zonden van de hoogste orde gepleegd worden door het toegeven aan een perverse eetlust.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 30.

“Zelfverloochening wordt door sommigen beschouwd als echt lijden. Verdorven eetlusten worden bevredigd. En een rem op de ongezonde eetlust zou zelfs vele belijdende christenen doen terugdeinzen, alsof werkelijke hongersnood het gevolg is van gewone voeding. En net als de kinderen van Israël hebben ze liever de slavernij, zieke lichamen, en zelfs de dood, in plaats van te worden beroofd van de vleespotten. Brood en water is alles wat is beloofd aan het overblijfsel in de tijd van benauwdheid.” –*The Story of Redemption*, blz. 129.

Laten we God danken voor de gezondheidsboodschap, want “het licht dat God ons heeft gegeven op de gezondheidsboodschap is voor onze redding en voor de redding van de wereld.”
–*Counsels on Health*, blz. 446.

Gezonde kleding

Gepaste kleding is een zegen van God aan Zijn volk. Hij versierde de kleding van de Israëlieten om ze te onderscheiden van andere volken en ze te identificeren als Zijn speciale mensen. Een blauwe lint en franjes waren twee onderscheidende kenmerken van hun kleding.

“Spreek tot de kinderen Israëls, en zeg tot hen: Dat zij zich snoertjes maken aan de hoeken hunner klederen, bij hun geslachten; en op de snoertjes des hoeks zullen zij een hemelsblauwe draad zetten. En hij zal u aan de snoertjes zijn, opdat u het aanziet, en aan al de geboden des HEERE gedenkt, en die doet; en u zult naar uw hart, en naar uw ogen niet sporen, die u bent nahoererende; Opdat u gedenkt en doet al Mijn geboden, en uw God heilig bent.” Numeri 15:38-40.

Voor christenen zouden de volgende aanbevelingen een permanente richtlijn moeten zijn: “Desgelijks ook, dat de vrouwen, in een eerbaar gewaad, met schaamte en matigheid zichzelf versieren, niet in vlechtingen des haars, of goud, of paarlen, of kostelijke kleding.” 1 Timótheüs 2:9

Benadrukkend van wat is geopenbaard in het geïnspireerde Woord, vervolgt de Geest der profetie: “Onze woorden, onze daden, en onze kleding zijn dagelijkse, levende predikers, met Christus vergaderend, of verstrooiend. Dit is geen doodgewone zaak, om zich daar met een grap af te maken. [...] Het is absoluut niet onze bedoeling zorgeloosheid in kleding aan te moedigen. Laat de kledij welvoeglijk en bevallig zijn.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 618, 619.

In andere ernstige citaten schrijft Zuster White: “Al die uiterlijke opschik in de kleding, verboden in Gods Woord, geeft voldoende aanleiding tot kerkelijke tucht. Wanneer men, ondanks

waarschuwingen en beroepen en smekingen, blijft doorgaan de perverse wil te volgen, mag dat als bewijs beschouwd worden, dat in geen enkel opzicht het hart gemeenschap heeft met Christus. Het eigen-ik, en het eigen-ik alleen, is het object van aanbidding, en iemand die zich zo als christen voordoet, zal velen van God afleiden. [...] Op ons als volk rust een vreselijke zonde, dat we onze kerkleden toegestaan hebben zich te kleden op een wijze, die niet in harmonie is met ons geloof. Daartegen moeten wij zonder uitstel in verzet komen en de deur sluiten voor de verlokkingen van de mode. Doen we dit niet, dan zullen onze gemeenten meer en meer demoraliseren.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 623, 624.

Volgens het woord van God dient er een duidelijk verschil te zijn tussen de manier waarop mannen en vrouwen zich kleden. “Het kleed van een man zal niet zijn aan een vrouw, en een man zal geen vrouwenkleed aantrekken; want al wie zulks doet, is de HEERE, uw God, een gruwel.” Deuteronomium 22:5.

“God besliste dat er een duidelijk onderscheid moest zijn tussen de kleding van mannen en vrouwen, en Hij heeft deze zaak zo belangrijk gevonden om uitdrukkelijke aanwijzingen te geven dienaangaande; want dezelfde kleding door beide seksen gedragen zou verwarring veroorzaken en een grote toename van misdaad.” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 506.

“In deze stijl van kleding is Gods bevel omgekeerd, en Zijn speciale aanwijzing genegeerd. ‘Het kleed van een man zal niet zijn aan een vrouw, en een man zal geen vrouwenkleed aantrekken; want al wie zulks doet, is de HEERE, uw God, een gruwel.’ –*Review and Herald*, 6 februari 1900, art. B, par. 8; *Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 459, 460.

“... Zo moeten ook de kleren van Christus’ navolgers symbolisch zijn. In al die dingen zijn wij Zijn vertegenwoordigers. Ons uiterlijk moet in alle opzichten gekenmerkt worden door netheid, zedigheid en reinheid.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 414.

“In onze wijze van kleden, evenals in alle andere dingen, is het ons voorrecht onze Schepper te eren. Hij verlangt niet alleen dat onze kleding netjes en praktisch is, maar smaakvol passend bij de persoon en gelegenheid. In ieder opzicht moet onze verschijning gekenmerkt worden door netheid, bescheidenheid en reinheid.” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 243.

“Wier versiersel zij, niet hetgeen uiterlijk is, bestaande in het vlechten van het haar, en omhangen van goud, of het aantrekken van klederen; Maar de verborgen mens des harten, in het onverderfelijk versiersel van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God.” 1 Petrus 3:3, 4.

Een natuurlijk, gezond kapsel

Het Nieuwe Testament geeft het standpunt weer van de christelijke kerk betreffende het kapsel. In 1 Korinthe 11:14, 15 lezen we: “Of leert u ook de natuur zelf niet, dat zo een man lang haar draagt, het hem een oneer is? Maar zo een vrouw lang haar draagt, dat het haar een eer is; omdat het lange haar tot een deksel haar is gegeven?”

Ook wat betreft de kleur van het haar is het verstandig om chemicaliën te vermijden en de natuurlijke kleur van het haar te behouden, om zo de Heer te eren, Die ons geschapen heeft, en tot zegen voor ons geestelijk welzijn.

Oproep uit de hemel

In de oudheid was er de verleiding om de afgoden te aanbidden en te dienen, die de mens met eigen handen had gemaakt, ondanks het heilige verbod tot zegen voor de mensen. Zulke afgoderij was destijds verboden, maar dat geldt vandaag nog steeds. Verder is afgoderij niet beperkt tot de aanbedding van beelden en afbeeldingen; de moderne vorm is te zien in het volgen van de mode, zich tegoed doen aan het eten van ongezonde voeding en substanties, en in het aanvaarden van de ideeën en de praktijken van de wereld. Moge de Heer Zijn volk

behoeden voor iedere vorm van moderne afgoderij. De volgende geïnspireerde raad toont het hoge ideaal en de heilige principes die God voor Zijn volk heeft. “We moeten begrijpen dat God in de gezondheids-hervormingsbeweging is. Als wij Christus daarin plaatsen, is het goed voor ons om elke gelegenheid en mogelijkheid te grijpen.” –*Counsels on Health*, blz. 495.

“Alle mensen worden gewogen in de weegschaal van het heiligdom, en God wil dat we allemaal dit feit beseffen.” –*Our High Calling*, blz. 139.

Moge God ons helpen om te leven in overeenstemming met het licht dat Hij ons heeft gegeven, en dat we op alle mogelijke manieren eraan mogen werken dat de kracht van lichaam, geest en ziel behouden blijven door te eten, drinken, en ons te kleden tot eer van God en onze zegen. Amen. *GL*

6e lezing – vrijdag, 12 december 2014

PACIFISME, GEWELDLOOSHEID EN GEWETENSBEZWAAR

*Door br. Woonsan Kang, Zuid-Korea/VS, en
br. Antonino Di Franca, Italië*

Norman Cousins, een bekende journalist in de Verenigde Staten, beweerde in 1953 in zijn column dat er tussen 3600 v. Chr. en 1950 n. Chr. 14.500 oorlogen op aarde waren, en dat er ongeveer 3,5 miljard mensen stierven door de directe en indirecte gevolgen van oorlogen. Deze oorlogen en conflicten gaan vandaag de dag door.

Hoe handelt de gelovige temidden van deze vreselijke spiraal van geweld? Hoe reageert Gods volk wanneer zelfs – en in het bijzonder – overheden hun burgers opdragen om de wapens op te nemen en ten strijde te trekken? Moeten we ons aanpassen en ons overgeven aan hun eisen, of is het onze plicht om te

reageren met gewetensbezwaren tegen de oorlog, gebaseerd op het principe van geweldloosheid en pacifisme? Wat onderwees onze Heer, en welk voorbeeld gaf Hij?

Gods volk zal geen wapens oppakken

De Bijbel leert duidelijk dat christenen geen deel zouden moeten nemen aan oorlog. Zacharía zegt dat de Messias "... de strijd-wagens uit Efraïm [zal] verjagen en de paarden uit Jeruzalem; de bogen worden gebroken." Zacharía 9:10, *NBV*. 'Efraïm' en 'Jeruzalem' stellen hier Gods volk voor, in wiens handen geen instrumenten van geweld zal worden gevonden, omdat Jezus deze in Zijn leer en voorbeeld wegnam. Verwijzend naar de evangelie-bedeling zegt de profetie dat "in het laatste der dagen", wanneer "vele volken zullen gaan" naar de Here, gelovigen van een volk niet "tegen een ander volk het zwaard [zullen] opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren." Jesája 2:1-4, *HSV*; zie ook Micha 4:1-3. De laatste dagen wanneer vele mensen tot de Heer zullen komen, kan geen enkele andere zijn dan de dag van vandaag. Daarom is het nú dat we moeten leren dat we niet meer 'het zwaard opheffen,' en dat we 'oorlog voeren ... niet meer leren'.

Jezus' voorbeeld en zegen voor de vreedestichters

Als we vrede willen hebben, worden we aangespoord om de zachtmoedigheid en nederigheid van Jezus na te volgen. Hij zei: "... en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel." Matthéüs 11:29, *HSV*. Wij worden opgeroepen om Degene te volgen, die Zichzelf opge-offerd heeft aan het kruis: "Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochen en dagelijks zijn kruis op zich nemen en Mij volgen." Lukas 9:23, *NBV*.

Jezus' belofte is: "Zalig zijn de vreedestichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden." Matthéüs 5:9, *HSV*. Dit betekent niet alleen dat je vrede wenst of hebt in aanwezigheid van het kwaad, maar dat je optreedt als vreedestichters wanneer

er een conflict is: “Streef naar vrede met alle mensen” (Hebreeën 12:14, *Herziene Willibrordvertaling*) is de oproep van de schriften. Indien we streven naar vrede, is het niet mogelijk voor ons om deel te nemen aan oorlog.

Vermijd zelfs boosheid

Een andere goddelijke onderwijzing van Jezus is: “U hebt gehoord dat tegen uw voorouders gezegd is: U mag niet doden. Wie iemand doodt, moet zich verantwoorden voor de rechtbank. Maar Ik zeg u: ieder die kwaad is op een ander, moet zich voor de rechtbank verantwoorden. ...” Mattheüs 5:21, 22, *GNB*. Soms denken we dat boosheid iets heel kleins is, maar het vermijden van woede is belangrijker dan we denken. Volgens Jezus is dus niet alleen doden, maar ook woede – de onderliggende emotie die een dergelijk misdrijf voortbrengt – niet toegestaan, want het zal ernstige gevolgen hebben.

Christelijk gewetensbezwaar

Christelijk ‘gewetensbezwaar’ met betrekking tot militaire dienst is het standpunt dat weigert om militaire dienst te verrichten, gebaseerd op specifieke Bijbelse principes. Romeinen 12:17; 1 Thessalonicensen 5:15, 22. Het standpunt is nauw verbonden aan ‘geweldloosheid’, hetgeen omhelst zich te onthouden van alle gewelddadige methoden of middelen die anderen kunnen verwonden en is gebaseerd op de onderwijzing van de Here Jezus zoals opgetekend in de evangeliën, waar de term ‘zich niet verzetten’ vandaan komt. Mattheüs 5:39. ‘Geweldloosheid’ en ‘gewetensbezwaar’ zijn gerelateerd aan ‘pacifisme’, het beginsel van niet-deelname aan de oorlog (1 Korinthe 10:3, 4), zelfs uit zelfverdediging. Bijbels pacifisme is gebaseerd op de hoge waarde van het menselijk leven (Éxodus 20:13, Mattheüs 5:21, 22) en op de zegen die Jezus heeft uitgesproken over de vrede-stichters. Mattheüs 5:9. Daarnaast is het pacifisme de natuurlijke uitloper van het principe dat God de Gever van het leven is, en dus kan Hij

alleen het ontnemen. Als christenen geloven we dat mensen zich niet tegen Gods werk zouden moeten verzetten, en mogen de vlam die Hij ontstoken heeft niet uitdoen. Dezelfde principes werden door de eerste christenen gehouden.

De apostelen en de eerste christenen

Wat onderwees Jezus toen Hij op aarde was over de naderende strijd? Hij zei dat de gelovigen moesten ‘vluchten’ – moesten ‘wegtrekken’ uit de plaats van het conflict. Lukas 21:21. Wat deden de christenen uit de apostolische tijd tijdens de belegering van Jeruzalem in 70 n. Chr.? Een Joodse geschiedschrijver schreef dat de christenen “Jeruzalem verlieten”. Zij vluchtten naar een stad “voorbij de Jordaan”¹ Tijdens de tweede Joodse oorlog (132-135 n. Chr.) hielden de christenen zich weg van het leger en de strijd, en wegens hun geweldloze standpunt moesten zij lijden onder de aanvallen en de mishandeling van Bar-Kosiba, een valse messias. Met betrekking tot het standpunt van de christenen tegen de militaire dienst en het dragen van wapens tijdens de tweede en derde eeuw, laat het getuigenis van de martelaar Maximiliaan het principiële standpunt zien, welke ze bleven innemen. Hij antwoordde de ondervragende officier: “*Christianus sum, non possum militare*” – “Ik ben een christen; Ik kan niet in het leger dienen.”²

---

¹ Heinrich Graetz, *Histoire des Juifs*, University of Michigan Library, 1882, vol. 2, blz. 358.

² *Acta Maximiliani* in Thierry Ruinart, *Acta sincera martyrum*, Ratisbonae, 1859, blz. 340ff; *Acti dei martiri*, tr. Giuliana Caldarelli, Edizioni Paoline, Milano 1985, blz. 603. Zie ook Adolf Harnack, *Militia Christi*, Fortress Press, 1981.

Het standpunt van de Adventpioniers ten opzichte van oorlog en militaire dienst

De eerste keer dat Adventisten een conflict het hoofd moesten bieden met betrekking tot militaire dienst was tijdens de burgeroorlog in Noord-Amerika (1861-1865). Tijdens de eerste twee jaar, 1861-1863, was er geen ontwerpbesluit, en het leger was uitsluitend uit vrijwilligers samengesteld, dus namen Adventisten geen deel aan de oorlog.

“De aandacht van velen”, schreef Ellen White, “was gericht op de Sabbatvierders, omdat zij geen groter belang in de oorlog toonden, en zich niet als vrijwilliger aanboden.”³

Toen de mogelijkheid tot een wetsontwerp de kop opstak, was er een risico “opsluiting, marteling of de dood” voor het weigeren om de wet te gehoorzamen. Toen verklaarden de Adventisten dat zij niet “gewetensvol” konden “meedoen aan deze oorlog” en zuster White bevestigde dit na een visioen te hebben ontvangen.

“Mij werd getoond, dat Gods volk, dat Zijn bijzondere schat is, *geen deel kan hebben* in deze verwarrende oorlog, want dit is in strijd met elk grondbeginsel van hun geloof. In het leger *kunnen zij niet* de waarheid *gehoorzamen* en tegelijkertijd gehoorzaam zijn aan de bevelen van hun officieren. Dit zou een *voortdurende inbreuk op het geweten* betekenen. [...] Degenen die Gods geboden liefhebben, zullen zich houden aan alle goede wetten van het land. Maar als de eisen van de heersers in strijd zijn met de wetten van God, is de enige vraag die gesteld moet worden: “Dienen wij God of de mens te gehoorzamen?”⁴

---

³ Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 356.

⁴ *Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 361, 362, verklaring gepubliceerd in januari 1863, nadruk toegevoegd.

Het standpunt van de Reformatiebeweging

De Adventbeweging was door de Heer geroepen om de tweede komst van Jezus aan te kondigen en om het gebod te herstellen welke de machten der duisternis hebben geprobeerd te veranderen (Daniël 7:25), het gebod om de Sabbatdag heilig te houden. Vanaf de vroege jaren van het bestaan van de beweging werd zij onderscheiden in het verdedigen van Gods heilige wet – alle Tien Geboden. Terwijl de gelovigen de boodschap predikten, zagen de pioniers Gods hand die hen leidde, en hen liet zien dat ze het licht uitdroegen; daarom vertrouwden zij erop dat de Heer hen ook door de storm van oorlog zou heenleiden. Omdat pacifisme hun boodschap was in tijd van vrede, was het voor hen voor de hand liggend dat de Heer van hen verwachtte uit te leven hetgeen zij hadden gepredikt – om trouw te zijn als ondersteuners, herstellers en verdedigers van Gods wet, ook ten tijde van oorlog.

Wat moesten zij daarom doen toen de Eerste Wereldoorlog uitbrak? Er is maar een antwoord: standvastig en trouw door het geloof en met geheel hun hart de heilige wil van God respecteren, zoals zij anderen hadden gepredikt in tijden van vrede. In verscheidene landen die betrokken waren bij de oorlog, werd dit principe gevolgd door een aantal trouwe broeders, een minderheid die niet bereid was toe te geven en zich over te geven aan de eisen van de Europese regeringen toen mannen in de militaire leeftijd werden opgeroepen voor militaire dienst van 1914 tot 1918. Het evangelie zegt (Matthéüs 5:5, 9) gezegend de ‘zachtmoedigen’ en de ‘vredestichters’, niet degenen die de staat gehoorzamen wanneer deze vereist dat men concessies doet in zijn trouw aan Gods wet. Die broeders weigerden om Gods heilige wet te overtreden door zich over te geven aan de staat en stonden op tegen de meerderheid van de kerkelijke leiders en leden die erop aandrongen dat allen moesten voldoen aan de eisen van de omstandigheden zoals zij die zagen.

Het begin van de Reformatiebeweging

De Duitse broeders die vastberadenheid aan het principe verdedigden, en trouw verwachtten aan de kant van de gemeente, begonnen hun stem te laten horen zodra de nood ontstond; de getuigenissen van ooggetuigen vertellen wat er gebeurde in augustus 1914, vlak nadat het rondschrijven van 2 augustus de gemeenten bereikte.

Volgens broeder Otto Welp:

“In ons land (Duitsland) ontstond er in 1914, toen de oorlog uitbrak, verwarring en verdeeldheid. Dit was het gevolg van de dwaling die verkondigd was vanuit Hamburg door onze leidende broeders aangaande het houden van de Sabbat tijdens de oorlog en ons standpunt ten aanzien van militaire dienst.

Een rondschrijven van broeder G. Dail [secretaris van de Europese Divisie], daterend van 2 augustus 1914, uitgestuurd vanuit Hamburg [Duitsland], bevatte een oproep tot deelnemen aan het leger en het breken van de Sabbat. Onze gewetensvolle overtuiging, evenals die van andere oprechte broeders, was de oorzaak dat een protest uitlokte op veel plaatsen tegen de vervorming van de heilige wet en de verwerping van de boodschap van de derde engel.”⁵

Een andere broeder, die aanwezig was op de daaropvolgende Sabbat in de gemeente in Bremen, toen de dienstdoende prediker het strijdende standpunt aankondigde, voegt hieraan toe:

“Heel even waren de leden sprakeloos en verbijsterd. Toen ontstond een storm van protest: ‘Nee! Nee! Dit is verkeerd. Dit is afvalligheid van het geloof. Wij kunnen niet deelnemen aan de oorlog! Er was totale verwarring en een botsing van meningen – niemand kan zich voorstellen hoe het was.’”⁶

---

⁵ Otto Welp, verslag gegeven tijdens de internationale conferentie van 1921 in Würzburg, Duitsland, *Sabbat-Wächter*, 1921, speciale uitgave, blz. 5.

⁶ Oscar Kramer, *Rise and Progress of the Reform Movement*, Religious Liberty Publishing Association, Denver, Colorado, 1987, blz. 6.

In oktober 1914 haalde de schrijver van het rondschrijven de onenigheid aan die daardoor was ontstaan, maar verdedigde nog steeds zijn standpunt:

“Dit standpunt van de gemeente in Hamburg had ik opgesteld, laten drukken, en uitgestuurd naar onze broeders en zusters. De meeste gemeenten waren er tevreden over, en toch vonden sommigen het verkeerd – dat het beter zou zijn voor alle honderden en misschien wel duizenden van onze broeders in de legers van Europa om eenvoudigweg het dragen van wapens sowieso af te wijzen, en vooral om het doen van enig dienst op de Sabbat af te wijzen, zelfs al zouden ze neergeschoten kunnen worden.”⁷

Zo niet de leider van de Scandinavische Unie. Hij schreef een brief naar de auteur van het rondschrijven en sprak zijn ongenoegen uit. Hij was bang dat dit een discussie zou starten hetgeen “dreigde om onze gehele denominatie te splitsen”.⁸

Zo werd in 1914 in Duitsland het ledental in tweeën gesplitst. Het merendeel was voorstander van de betrokkenheid van de gemeente in de oorlog, en een minderheid was absoluut daartegen!

Spanning, discussie, en uitsluiting

De eerste weken na het rondschrijven te hebben ontvangen, waren er intense discussies in sommige gemeenten, die sterke contrasten lieten zien tussen de minderheid die het standpunt van geweldloosheid verdedigde, en de meerderheid die geneigd was toe te geven aan de eisen van de overheid. De situatie verschilde van plaats tot plaats, en in sommige gemeenten escaleerde de spanning snel. Het duurde niet lang voor de mensen om een beslissing

---

⁷ Brief van Guy Dail aan O. A. Tait, 6 oktober 1914, blz. 2, *Excerpts from the Letters of Elder Guy Dail*, blz. 4, beschikbaar op <http://drc.whiteestate.org/files/301.pdf>, geraadpleegd op 5 december 2013.

⁸ Brief van Guy Dail aan “Dear Brother,” 13 november 1914, *Excerpts from the Letters of Elder Guy Dail*, blz. 4, beschikbaar op <http://drc.whiteestate.org/files/301.pdf>, geraadpleegd op 5 december 2013.

te nemen, en degenen die het niet eens waren met de meerderheid moesten de gevolgen dragen en werden uitgesloten.

Terwijl de confrontaties doorgingen, leken uitsluitingen veel voorkomend te zijn geweest in Duitsland en andere landen. Leden werden uitgesloten van gemeenten zoals in Bremen, Bremen Neustadt, Essen en Stuttgart. In andere plaatsen, zoals Koblenz, Wermelskirchen en Kray, in het Rijnland, werden hele gemeenten ontbonden.

Vervolging en martelaarschap

Sommige broeders werden opgesteld en stonden trouw in het eren van de Sabbat en sloegen acht op het zesde gebod. Onder hen waren broeders Wilhelm Richter, Hollman, Geselle, Julius Wolz, Johannes Rauser, en aanvankelijk Crestfallen. Twee broeders die broeder Richter kenden, stierven in het leger als gevolg van marteling.⁹ Er wordt gemeld dat vijftig broeders, die reageerden op de oproep en weigerden om wapens te dragen of op Sabbat te werken, voortdurend werden gestraft, geslagen, gemarteld, en van de ene gevangenis naar de andere werden gestuurd. Maar wat er ook gebeurde, ze bleven trouw aan de heerlijkheid van de Heer. Ongeveer twintig van hen verloren hun leven als martelaren, waaronder Eugene Geselle.¹⁰ Van deze getrouwen kan worden gezegd dat, door hun geloof, ook al zijn ze gestorven, ze nog steeds tot ons spreken.

Er wordt gezegd dat vijf anderen de opsluiting en mishandelingen hebben overleefd, maar hun gezondheid was zwaar getroffen en zij stierven na hun vrijlating. Met hun leven en dood lieten zij voor ons allen een getuigenis achter. Van degenen die werden opgeroepen, overleefden ongeveer vijftwintig man de wreedheden;

---

⁹ *The Truth about the Reform Movement in the Adventist Church*, International Missionary Society, S.D.A. Reform Movement, Kalamazoo, MI, blz. 24-28.

¹⁰ *Sabbat-Wächter*, Year 1 [1920], No. 2, blz. 33.

een van hen was broeder Richter, die later zijn ervaringen vertelde en God prees voor de manier waarop Hij hem geholpen had.

Activiteiten en voortgang

In Duitsland vond in juli 1915 een historische ontmoeting plaats in Wermelskirchen, Rijnland, waar ongeveer honderd gelovigen aanwezig waren. Daar hebben de broeders hun vast geloof geuit en vonden dat de boodschap hen had verenigd in geest en beginsel. Een andere vergadering werd gehouden in Gelsenkirchen, Rijnland, in december 1915, waar ongeveer tweehonderdvijftig mensen aanwezig waren.

Broeder Otto Welp getuigt dat in de vroege jaren bijzondere kracht straalde vanuit de gelovigen van de Reformatiebeweging. De Heilige Geest en de liefde van God gaf hun kracht om zowel aan eenvoudige mensen te getuigen, alsook aan leiders en overheidsfunctionarissen. De broeders ontvingen kracht uit de hemel om trouw te zijn, ondanks dreigementen, marteling en de dood. Nu, een eeuw later, inspireert hun getuigenis – hoewel hun namen en daden niet bekend zijn – onze geest en ons hart.

De Geest van de Heer riep de gelovigen op om te getuigen van hun geloof. Ze presenteerden de boodschap van de Getrouwe en Waarachtige Getuige aan voormalige Adventisten broeders. Zielen raakten overtuigd, en oprechte mensen namen hun standpunt in voor de Heer, en ondersteunden de boodschap en het werk van de vroege Reformatiebeweging. Nieuwe gelovigen waren ook bereid om pal voor de Heer te staan en vochten de strijd des geloofs naast degenen die, zelfs temidden van zo'n vreselijke storm, bovenal trouw wilden zijn aan de geboden van God en wilden leven volgens het geloof en de liefde van Jezus.¹¹

---

¹¹ Voor andere kostbare historische informatie en ervaringen kunnen we onder andere aanbevelen: Antonino Di Franca, *Los orígenes del Movimiento de Reforma* en Oscar Kramer, *Rise and Progress of the Reform Movement*, beiden verkrijgbaar bij International Missionary Society Seventh-Day Adventist Church Reform Movement, General Conference, Publishing Department.

Al tijdens de jaren van de Eerste Wereldoorlog ging onder grote offers en vervolging de hemelse boodschap voorwaarts; en in 1916 waren er alleen al in Duitsland meer dan duizend gelovigen.

Ze hielden van de Adventgemeente en hun vroegere broeders, maar zij wilden geen concessies doen aan de hemelse principes. Zij zochten naar eenheid met hun voormalige gemeente op basis van geestelijke harmonie – één geloof, één overtuiging –, maar zij kwamen erachter dat dit niet mogelijk was bij de plaatselijke gemeente of op conferentie niveau. Het feit dat een flink aantal van de vertegenwoordigers van de Reformatiebeweging aanwezig was bij de bijeenkomsten in Friedensau in 1920 – bijna een eeuw geleden – liet zien hoe groot hun interesse was in het verdedigen van de goddelijke erfenis die de Heer had toevertrouwd aan de Adventbeweging. Ze waren ook bereid en ijverig om de boodschap van geweldloosheid en pacifisme te presenteren aan de bijeengekomen afgevaardigden op de volgende sessie van de Generale Conferentie in 1922. Dit was hun laatste kans. Helaas werden zij niet toegestaan om een presentatie te doen. Kan worden gezegd dat de Adventkerk sinds die tijd vooruitgang heeft geboekt aangaande deze fundamentele waarheden?

Vandaag, honderd jaar na de crisis, die trouwe mensen uit de gemeente heeft zien zetten, staan we hier om aan de leiders en leden van de Adventkerk te vragen om hun standpunt ten aanzien van geweldloosheid en pacifisme in het licht van het evangelie en de ervaringen van de pioniers van de gemeente te herzien. Onze grootste wens is om het woord van de Heer te verheffen, zodat Zijn naam geëerd zal worden. Dat Zijn trouwe volk overal in de wereld gezegend mag worden en voorbereid zijn op Zijn spoedige terugkeer. Johannes 17:17; Éfeze 4:5; Jesája 25:9. Amen! *GL*

DE LAATSTE TRIOMF VAN DE DERDE ENGELBOODSCHAP

Door br. Idel Suarez jr., VS

“**E**n Gode zij dank, Die ons allen tijd doet triomferen in Christus, en de reuk van Zijn kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen.” 2 Korinthe 2:14.

Bevrijding van Auschwitz

Eerder dit jaar had ik de kans om Auschwitz en Auschwitz-Birkenau – twee nazi-concentratiekampen in Polen – te bezoeken. Honderdduizenden mensen stierven op deze plek de hongerdood, werden vergast, doodgeschoten of opgehangen, omdat ze als niet-sociale elementen in Hitlers Derde Rijk werden beschouwd. Kwaadaardige medische experimenten werden uitgevoerd op zwangere vrouwen en kinderen. Ik zag het onmiskenbare bewijs in het kamp. Er was een ruimte vol mensenhaar, gebruikt om weefsel van te maken. Er was een andere kamer met koffers met daarop namen geschreven. Deze waren meegebracht door de gevangenen, die dachten dat ze slechts werden verhuisd van de ene naar de andere getto. Een andere kamer was vol met damesschoenen – duizenden daarvan. De kamer die mij het meest raakte, bevatte kinderschoenen. Er waren zo veel kleine schoentjes van onschuldige kinderen, die net als de baby's en peuters in Bethlehem omkwamen vanwege koning Herodes' jaloezie, kwade vermoedens, en woede.

Ik ging door de poorten met de beruchte tekst in het Duits erboven: *Arbeit macht frei* (Arbeid bevrijdt). Ik zag de bunkers waar mensen tijdens wreed koude winters werden gedwongen om overbezet en bijna naakt op houten planken te slapen. Ik stond bij de 'dodenmuur' waar Joden, Roma, Polen, Russen, en wellicht enkelen die geloofden in de derde engelboodschap

werden doodgeschoten door een vuurpeloton. Beneden in de kelder van een van de blokgebouwen werden gevangenen opgesloten in een isoleercel zonder zonlicht of voedsel en overgelaten om om te komen, net als Johannes de Doper op bevel van een andere Herodes, de viervorst, bekend als Antipas die Peréa en Galiléa bestuurde.

Het waren niet alleen de Joden en andere niet-sociale elementen die gevangenen in Auschwitz waren. De nazi-bewakers werden zelf gevangen genomen terwijl ze meewerkten aan het toebrengen van verschrikkelijk lijden bij anderen. Ze waren slaven van hun ideeën van narcisme, wreedheid, en zelfbedrog. Het was voor iedereen een levende hel.

Victor Frankl, een joodse psychiater die het concentratiekamp in Auschwitz overleefde, schrijft dat de meest fysiek fitte mensen niet degenen waren die het overleefd hebben; Degenen die emotioneel fit waren, hebben het doorstaan. Alleen degenen die in hun herinneringen en hoop vasthielden aan hun dierbaren verdroegen de martelingen en overwonnen.¹

De Bijbel onderstreept dat slechts twee factoren de wereld kunnen overwinnen. Eén daarvan is de liefde, en de andere is het geloof. De apostel Paulus is het eens met Frankl, dat liefde de wereld kan overwinnen. De apostel Johannes voegt daaraan toe dat het geloof de wereld – en haar wereldse valstrikken en verwickelingen – overwint.

“Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood, wij zijn geacht als schapen ter slachting. Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft. Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere.” “Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de

---

¹ Victor Frankl, *Man's Search for Meaning* (Boston, MA: Beacon Press, 2006).

wereld overwint, namelijk ons geloof. Wie is het, die de wereld overwint, dan die gelooft, dat Jezus is de Zoon van God?" Romeinen 8:36-39; 1 Johannes 5:4, 5.

Toen de geallieerden eindelijk aankwamen om de overgebleven gevangenen in Auschwitz te bevrijden, waren sommige gevangenen niet in staat om hun nieuw verworven vrijheid te genieten. Ze waren te zwak om te eten en om door te gaan met hun leven. Ze hadden de hoop verloren om te leven, en toen de hoop kwam, was het te laat.

De profeet Jeremía deelt zijn gedachten over de laatste dag van de bevrijding wanneer Jezus terugkomt om Zijn heiligen mee te nemen van dit aardse Auschwitz naar het hemelse land van de vrijheid. Velen zullen niet gered worden. Velen zullen niet in staat zijn om hun pijn te overwinnen. Hun geestelijke gezondheid zal niet herstellen. Waarom niet? Ze zullen niet gered worden, omdat ze geen geestelijke oogst hebben verzameld in de zomer, zodat ze gereed zouden zijn voor de lange winter van lijden en doorzettingsvermogen temidden van het kwaad.

“De oogst is voorbijgegaan, de zomer is ten einde; nog zijn wij niet verlost. Ik ben gebroken vanwege de breuk van de dochter mijns volks; ik ga in het zwart, ontzetting heeft mij aangegrepen. Is er geen balsem in Gilead? Is er geen heelmeeester aldaar? Want waarom is de gezondheid van de dochter mijns volks niet gerezen? Jeremía 8:20-22.

Hebt u die liefde en het geloof van Jezus hetgeen het mogelijk maakt om te verduren door lijden, mislukking en zelfs de dood heen? Als zo'n tijd van lijden tijdens uw leven zou worden herhaald, zou u dan in staat zijn om de schalen des kwaads te weerstaan net als Paulus en Johannes in hun dagen door liefde en geloof?

Het afglijden naar Auschwitz

In 1977 schreef C. Everett Koop, chirurg-generaal van de Verenigde Staten tijdens het presidentschap van Ronald Reagan, een artikel en gaf een lezing met de titel “Het afglijden naar

Auschwitz.”² Hij vergeleek de Verenigde Staten met het Duitsland van eind jaren '30. Beide naties waren technologisch vooruitstrevend. Beide naties hadden talrijke universiteiten en filosofen. Beide landen waren openlijk christelijk. Beiden hadden een sterk en krachtig leger. Beiden volgden hetzelfde economische en politieke pad. De Duitsers waren voorstander van abortus. Ze voerden oorlog tegen het ongebooren kind. Vervolgens voerden ze oorlog tegen de terminaal zieken en ondersteunden het doden onder de genade van euthanasie van zieke volwassenen. Toen was het natuurlijk om hetzelfde te doen met de mentaal achtergestelden of gehandicapten. Deze mensen werden vermoord omdat ze niet dachten als andere mensen. Toen voerde de maatschappij oorlog tegen de niet-sociale elementen – mensen die als anders werden beschouwd, zoals de Joden, de Roma of zigeuners, en de Jehova's Getuigen. Ze stuurden ook andere etnische groepen naar de gaskamer, zoals Polen en Sovjets. Dr. Koop maakte de opmerking dat indien dit gebeurde in Duitsland in de jaren '30 zonder protesterende artsen, dat dit ook vandaag de dag kan gebeuren in Amerika. Op ironische wijze werden religieuze leiders aangeveegd op de propaganda muziekwagen van het Derde Rijk, hetgeen beloofd was het derde millennium van heerschappij en vrede te zijn. Waaruit bestonden de eerste twee? Het heidense Rome regeerde 1000 jaar, en het pauselijk Rome gedurende 1000 jaar. Waarom Duitsland niet? Waarom Amerika niet? Voorzegt de Bijbel niet een duizendjarig rijk? Hoe kon het toch zo zijn dat miljoenen mensen stil bleven in aanwezigheid van zoveel wreedheden? Hoe kon het zijn dat de nominale asmogendheden en de kerken van veroverde grondgebieden het nazi-regime met trots omhelsden?

Een arbeider, bijvoorbeeld, die leefde in het door de nazi's bezette Nederland, merkte op: “Het enige wat zij [Joden] nog steeds

---

² C. Everett Koop, “The Slide to Auschwitz” (Lezing voor de American Academy of Pediatrics, 18 oktober 1976), www.humanlifereview.com/the-slide-to-auschwitz/. Geraadpleegd op 13 juni 2014.

mogen doen, is ademen. Nu zijn er nog meer opgepakt.... En wij Nederlanders accepteren het maar.”³

Toen ik een bezoek bracht aan een holocaust museum in St. Petersburg, Florida, las ik de volgende uitspraak, toegeschreven aan Martin Niemöller, die de denkwijze van vele miljoenen mensen weerspiegelt in het grootste deel van bezet Europa gedurende het nazi-tijdperk. “Toen de nazi’s de communisten arresteerden, heb ik gezwegen; ik was immers geen communist. Toen ze de sociaaldemocraten gevangenzetten, heb ik gezwegen; ik was immers geen sociaaldemocraat. Toen ze de vakbondsleden kwamen halen, heb ik niet geprotesteerd; ik was immers geen vakbondslid. Toen ze de Joden opsloten, heb ik niet geprotesteerd; ik was immers geen Jood. Toen ze mij kwamen halen was er niemand meer, die nog protesteren kon.”⁴

Wie zwijgt, stemt toe. Ezechiël schreef niet alleen voor zijn generatie van gelovigen die in Babylonische gevangenschap zaten, maar ook voor de laatste generatie van het geestelijke Israël temidden van het geestelijk Babylon. Hij riep allen op om hun verantwoording te beschouwen tegenover God als spirituele wachter over Gods tegenwoordige waarheid. Als we niet protesteren, als we niet de boodschap van het leven delen, worden we deelgenoten van de zonden, de wreedheden en de slechte daden die door anderen begaan zijn. Als we niet spreken, zodat de Geest mensen kan brengen uit de duisternis tot het licht, dan zullen wij die zwijgen worden omgezet naar hen in de duisternis. Zelfgenoegzaamheid, apathie, en uitstel zijn immorele stappen op het pad dat afglijdt richting Auschwitz.

---

³ Citaat uit “Diary of an office worker in Amsterdam,” 1941, Auschwitz museum tentoonstelling, Auschwitz, Polen.

⁴ Martin Niemöller, “First They came for the Socialists,” *Holocaust Encyclopedia*, www.ushmm.org/wlc/en/article.php?ModuleId=10007392. Niemöller was een vooraanstaande protestantse dominee, die zeven jaar van het nationaalsocialisme in concentratiekampen heeft gezeten. Nederlandse vertaling overgenomen van: http://nl.wikipedia.org/wiki/Toen_de_nazi%27s_de_communisten_arresterden, geraadpleegd op 19 september 2014.

“U nu, o mensenkind! Ik heb u tot een wachter gesteld over het huis Israëls; zo zult u het woord uit Mijn mond horen, en hen van Mijntwege waarschuwen. Als Ik tot de goddeloze zeg: O goddeloze, u zult de dood sterven! en u spreekt niet, om de goddeloze van zijn weg af te manen; die goddeloze zal in zijn ongerechtigheid sterven, maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen. Maar als u de goddeloze van zijn weg afmaant, dat hij zich daarvan bekere, en hij zich van zijn weg niet bekeert, zo zal hij in zijn ongerechtigheid sterven; maar u hebt uw ziel bevrijd.” Ezechiël 33:7-9.

Wachter, waakt u over uw eigen ziel? Bent u uw broeders hoeder? Heeft u niet de laatste strijd en de uiteindelijke overwinning in uw vizier?

Herinneringen aan Friedensau

Na bijna 100 jaar mochten leden van de Reformatiebeweging, in tegenstelling tot de reformatie-pioniers in 1920, hun standpunt laten zien met betrekking tot pacifisme tijdens een symposium op de Adventistische Universiteit te Friedensau op 14 mei 2014. Twee lezingen gebaseerd op de Bijbel, de Geest der profetie, en onweerlegbaar bewijs van de Burgeroorlog en de Eerste Wereldoorlog werden door mij en broeder Woosan Kang gebracht tot een adventistisch publiek, waaronder wetenschappers, studenten en leken. Vragen werden beantwoord in de geest van Christus. We stelden dat Reformisten zichzelf niet beter of heiliger achten dan anderen, maar dat we ernaar streven om te leven volgens de onderwijzingen van het Lam van God.

Tijdens een pauze op de laatste dag presenteerde een adventistische geleerde een aantal verontrustende voorspellingen dat – volgens de Postmoderne adventistische filosofie – de zondagswet nooit zou komen en de profetie zou kunnen falen. Ik vroeg een andere aanwezige professor: ‘Geloof u ook op uw Amerikaanse adventistische universiteit dat de zondagswet nooit zou kunnen komen?’ Hij antwoordde dat het probleem was dat de vierde generatie

Adventisten problemen hadden, gezien het feit dat de tweede komst van Christus nog niet heeft plaatsgevonden.

Hoeveel mensen die geloven in de boodschap van de derde engel hebben ook problemen om te bevatten dat ongeveer 170 jaar na 1844 – langer dan de 120 jaar van Noachs prediking – Jezus nog steeds niet is teruggekeerd? Petrus ontmoette ook christenen en ongelovigen in zijn tijd, die eraan twijfelden of Christus zou terugkeren. Hij schreef: “Deze tweede zendbrief, geliefden, schrijf ik nu aan u, in welke beide ik door vermaning uw oprecht gemoed opwek; Opdat u gedachtig bent aan de woorden, die door de heilige profeten te voren gesproken zijn, en aan ons gebod, die apostelen van de Heere en Zaligmaker zijn; Dit eerst wetende, dat in het laatste der dagen spotters komen zullen, die naar hun eigen begeerlijkheden zullen wandelen, En zeggen: Waar is de belofte van Zijn toekomst? Want van die dag, dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen also gelijck van het begin der schepping. Want willens is dit hun onbekend, dat door het woord Gods de hemelen sedert lang geweest zijn, en de aarde uit het water en in het water bestaande; Door welke de wereld, die toen was, met het water van de zondvloed bedekt zijnde, vergaan is. [...] De Heere vertraagt de belofte niet (gelijck enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen. Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht, in welke de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan, en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken, die daarin zijn, zullen verbranden.” 2 Petrus 3:1-6, 9, 10.

Hoewel er meer redenen zijn die aangehaald kunnen worden, noemt de apostel Petrus drie bewijzen voor de komst van Christus. Ten eerste hebben we de boodschappen van de profeten en de beloften van Jezus Zelf, dat de gebeurtenis van Zijn wederkomst zal gebeuren. Ten tweede, hebben we – om aan te tonen dat ‘alle dingen’ niet voor altijd ‘gelijck’ op dezelfde manier blijven – het getuigenis van het verslag van de zondvloed met de fossielen die

de dood van miljoenen dieren tonen, evenals de zondvloedverhalen die er in overvloed zijn onder de oerbevolking en bij verschillende culturen over de hele wereld. Net zoals God een einde maakte aan de verdorvenheid van de oude wereld met een wereldwijde vloed, zo zal Hij dus ook een limiet instellen voor deze planeet en dan een nieuwe scheppen met een nieuw heilig ras. En ten derde is God lankmoedig, zoals duizenden gelovigen door de eeuwen heen getuigen. Hij heeft in Zijn Voorzienigheid gewacht en kwam tussenbeide volgens Zijn eigen klok en timing, hetgeen ver buiten de menselijke berekening gaat. God wacht hoe zondaars tot heiligen worden. Dit is het grootste argument voor het christendom. Zondaars veranderen door de genade en door de werking van de Geest, hetgeen spotters niet kunnen ontkennen. Elke bekering is een getuigenis van Gods lankmoedigheid en Zijn verlangen dat alle mensen gered worden, indien zij zo vastberaden zijn.

“De genade van God wordt getoond door Zijn lange verdraagzaamheid. Hij houdt Zijn oordelen tegen, en wacht tot de waarschuwingsboodschap voor iedereen heeft geklonken. Er zijn veel mensen die nog niet de beproevende waarheden voor deze tijd gehoord hebben. De laatste oproep van genade dient nog vollediger gegeven te worden aan onze wereld. Het woord van God schildert de goddeloosheid en de corruptie die in de wereld zal zijn in de laatste dagen. Terwijl wij de vervulling van de profetie zien, dient ons geloof in de uiteindelijke overwinning van Christus’ koninkrijk vermeerderd te zijn.”⁵

Misschien heeft Jezus Zijn komst en de lang verwachte gebeurtenis uitgesteld, omdat Hij wacht dat u uw ziel, lichaam en geest verandert door Zijn reddende genade. Zult u gehoor geven aan de stem van barmhartigheid voordat het ophoudt en de engel naar beneden vliegt om de deur van de genade te sluiten?

---

⁵ Ellen G. White, “A Call to Service in the Master’s Harvest,” Pamflet Nr. 19 (Fernando, California, 21 april 1907), blz. 7.

De grote oorlog en de gevallen helden

Gezien de opbouw van legers voor de Eerste Wereldoorlog hadden sommige mensen een voorgevoel dat het op handen was. Schrijvers en religieuze leiders zagen het begin van een verschrikkelijke strijd ontstaan tussen de koningshuizen van Europa. Er was een significante toename van wapentuig en gevoelens van kolonialisme. Het verschrikkelijke conflict bracht een einde aan de oude wereldorde van oorlogsvoering. Vliegtuigen, tanks, machinegeweren, onderzeeërs, chemische oorlogsvoering, en andere technologische methoden om te doden werden ontworpen tijdens de Eerste Wereldoorlog. Ze waren snel, effectief en dodelijk in het produceren van massamoord op zowel militairen alsook onschuldige burgers. Terwijl sommige mensen proberen om de levensduur te verhogen, zoeken – ironisch genoeg – andere mensen hoe ze die kunnen beëindigen.

Het was juist tijdens het uitbreken van deze grote oorlog, dat er geestelijke strijd en verdeeldheid kwam tot de Zevende-Dags Adventisten. Op 21 juli 1914, voordat de andere brieven werden uitgegeven, schreven L.R. Conradi, Hans F. Schubert, en Guy Dail aan het ministerie van oorlog in Duitsland en verzochten of alle Adventisten konden worden vrijgesteld van militaire dienst op zaterdag (Sabbat). Kaiser Wilhelm, de keizer van Duitsland, schreef op die brief: “Geen pardon [uitzondering] voor Adventisten.”⁶ Helaas zwichtten de leiders van de Europese Adventisten voor de eisen van de staat en gingen in de oorlog, en deden dat zelfs ook op de Sabbat. “Ongeveer tien procent van de totale leden van de Adventisten in Duitsland” oftewel “2.000 Duitse Adventisten waren betrokken bij de oorlogsinspanningen.” Daarvan “werden er 257 gedood tijdens gevechten.”⁷

---

⁶ Jacob M. Patt, “The History of the Advent Movement in Germany” (proefschrift, Stanford University, 1958), blz. 256.

⁷ Idem, blz. 270, 271.

Vanaf augustus 1914 werden de leden die zich vasthielden aan het oorspronkelijke standpunt van de gemeente, aangaande gewetensbezwaren met betrekking tot het dragen van wapens en het zich bezighouden met oorlog, uitgesloten. Degenen die de vreedzame leer van Christus omhelsden, doken onder toen ze werden opgeroepen. Een van de pacifistische Adventisten, die de woorden van Jezus ter harte had genomen – oftewel ging vluchten – was Wilhelm Richter, de ouderling in Bremen, Duitsland. Hij werd uiteindelijk opgepakt en gevangen gezet. Hij werd gemarteld en zag hoe anderen werden gemarteld om hun geloof en hun standpunt van geweldloosheid. Door de genade van God heeft hij het overleefd en werd predikant in de Reformatiebeweging.

Hij weerstond de tijden van gevaar. Hij gaf getuigenis van de kracht van God om te verduren toen hij werd vervolgd en gekweld. Maar bleef hij trouw aan het geloof? Nee; blijkbaar had hij meningsverschillen met een aantal leiders van de Reformatiebeweging, en wegens persoonlijke pijn tussen broeders, scheidde hij zich af en verliet de tegenwoordige waarheid. Broer Oscar Kramer brengt in herinnering dat zijn nakomelingen in de Reformatiebeweging zijn gebleven.

Hoe ironisch dat sommigen die volharden in tijden van oorlog te handdoek in de ring gooien in tijden van vrede. Bent u ook bedreefd wegens een aantal persoonlijke verschillen met uw broeders of zusters? Bent u bereid om te vergeven, maar niet te vergeten? Wil God niet dat wij vergeven én vergeten, zoals Hij dat doet? Hij zegt: “En hun zonden en hun ongerechtigheden zal Ik geenszins meer gedenken.” Hebreëën 10:17.

Jezus wil dat wij leven als een levend offer voor Zijn geestelijk koninkrijk van genade. In de huidige tijd van vrede is het belangrijk om niet te worden gevangen of bedrogen door persoonlijke grieven. Net als bij kinderen vermaant Jezus ons om verdraagzaam voor elkaar te zijn, elkaar te vergeven, en zich bezig te houden met de zaken van de Heer in het aankondigen van de uiteindelijke triomf van de boodschap van de derde engel.

Voor de kust van de Verenigde Staten – aan zowel de Oost- als Westkust – zijn er enkele kleine zeeslakken die ‘limpets’ [napslakken] heten. Ze hebben een fijne schildpadachtige schild om zich te bedekken en te beschermen tegen de beukende golven. Ze leven op de kustrotsen.⁸ Als ze zien dat een van hun makers weggevaagd wordt door de kracht van de aankomende golven en vloed, klampen de anderen zich hardnekkig sterker en dieper vast op de rotsen als een zeker anker en kracht, zodat ze niet worden weggespoeld. Wat een aanschouwende les voor de christen die weet dat het einde der tijden stortregens, overstromingen, en krachtige golven van vervolging en ellende zal brengen! Net als de kleine zeeslak moeten ook wij bouwen op de rots, op Jezus Christus, en ons steviger aan Hem vastklampen, als we zien dat anderen wordt weggespoeld in de oceaan van de zonde, wereldsgezindheid, apathie, of ontevredenheid.

**In de richting van de uiteindelijke triomf –
beking en doorzettingsvermogen**

Net als de Psalmist mogen wij in gebed nazeggen: “Ik ben wel ellendig en nooddruftig, maar de HEERE denkt aan mij; U bent mijn Hulp en mijn Bevrijder; o mijn God! vertoef niet.” “Doch ik ben ellendig en nooddruftig; o God, haast U tot mij; U bent mijn Hulp en mijn Bevrijder; HEERE, vertoef niet!” Psalm 40:18; 70:6. Dit vers komt twee keer voor in de Psalmen van de *Statenvertaling*, en altijd aan het einde daarvan. Misschien is dat het verlangen van uw ziel. Misschien bent ook u arm en behoeftig, en verlangt u te ontsnappen aan kommer en kwel.

Maar merk op dat het eerste vers van de daaropvolgende psalm nog een gebed toevoegt: “Op U, o HEERE! betrouw ik; laat mij niet beschaamd worden in eeuwigheid. Red mij door Uw gerechtigheid, en bevrijd mij; neig Uw oor tot mij, en verlos mij.

---

⁸ *The Encyclopedia Americana International Edition*, vol. 17 (Danbury, CN: Grolier Incorporated, 1993), blz. 493, 494.

Wees mij tot een Rotssteen, om daarin te wonen, om gedurig daarin te gaan; U hebt bevel gegeven, om mij te verlossen, want U bent mijn Steenrots en mijn Burcht.” Psalm 71:1-3.

Dat God ons mag sparen van de heersende verwarring binnen het Adventisme van vandaag de dag. Dat ook u bevrijd mag worden door uw toevlucht te zoeken in Jezus als uw ‘Rotssteen, om daarin te wonen’. Dat u ‘gedurig’ mag gaan tot Jezus als uw ‘Rotssteen’ en ‘Burcht’. Hij is de geestelijke ark waarin wij ons moeten verbergen voor het komende noodweer en de storm.

Jezus zei tegen Zijn discipelen dat er een tijd van wachten zou zijn. “Toen nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap. En te middernacht geschiedde een geroep: Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!” Mattheüs 25:5, 6. Iedereen sliep, en het was noodzakelijk om reserveolie te hebben tijdens het wachten op de bruidegom. Dit is de tijd van wachten, waarin velen de komst van de Heer beschouwen als laat. Dit is de tijd om meer olie in te slaan van de Geest in onze ziel en uit te zien naar het middernachtelijk uur van bevrijding.

In de Westelijk Latijns-Amerikaanse cultuur vertoeft de bruid meestal en de gasten wachten met spanning op haar komst voor de huwelijksceremonie. Maar in de tijd van Jezus was het de bruidegom die vertoefde, en iedereen wachtte om uit te roepen: “Daar komt de Bruidegom!”

Ook Jezus vertelde Zijn discipelen dat zij zouden moeten verdragen en volharden om gered te worden op de laatste grote dag. “Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.” Mattheüs 24:13. “En u zult gehaat worden door allen, om Mijns Naams wil; maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.” Markus 13:13.

“Er hoeft geen einde aan deze oorlogsvoering te zijn aan deze kant van de eeuwigheid, maar terwijl er voortdurende gevechten zijn om te strijden, zijn er ook kostbare overwinningen te behalen, en de triomf over het eigen-ik en de zonde is van meer waarde dan ons verstand kan bevatten. De inspanning die ge-

daan is om te overwinnen, is – hoewel dit zelfverloochening vereist – van weinig betekenis, wanneer dit gezet wordt naast de overwinning op het kwaad.

Het levenswerk dat aan ons gegeven is, is die van voorbereiding op het eeuwige leven, en als we dit werk doen, zoals God dat bedacht heeft dat we zouden doen, kan iedere verleiding meewerken aan onze vooruitgang; want als we ons verzetten tegen de verleidingen, boeken we vooruitgang in het goddelijke leven. In de hitte van de strijd, terwijl we ons bezighouden met serieuze geestelijke oorlogsvoering, staan onzichtbare vertegenwoordigers ons terzijde, die uit de hemel de opdracht hebben om ons te helpen met onze worstelingen, en in de crisis worden ons kracht, standvastigheid en energie gegeven, en hebben we meer dan sterfelijke macht. Maar tenzij de menselijke vertegenwoordiger zijn wil in harmonie zal brengen met de wil van God, tenzij hij elke afgod zal verlaten, en elke verkeerde praktijk overwint, zal hij nooit slagen in de oorlogsvoering; maar zal uiteindelijk worden overwonnen. Degenen die overwinnaars zouden zijn, moeten de strijd aangaan met onzichtbare vertegenwoordigers; interne corruptie moet overwonnen worden, en elke gedachte moet in harmonie worden gebracht met, en onderworpen aan Christus.”⁹

William C. White schreef in een brief waarin hij de laatste dagen beschreef van zijn moeder, zuster Ellen G. White, dat ze geloofde in “de uiteindelijke triomf van de boodschap van de derde engel.”¹⁰ Geloofst u dat u deel zult uitmaken van de uiteindelijke overwinning?

Weer een week van Gebedslezingen eindigt en brengt ons dichter bij de terugkeer van onze Verlosser Jezus Christus. Laten we beseffen dat slechts onze persoonlijke bekering, de noodzakelijke verandering van hart, verstand en geest, ons zal voor-

---

⁹ Ellen G. White, *Christian Education* (1894), blz. 122, 123.

¹⁰ William C. White, “Letter of W. C. White,” *Review and Herald*, 11 maart 1915, §14.

bereiden op de uiteindelijke triomf van de derde engelboodschap, die zal worden gezien in de terugkeer van Jezus in heerlijkheid en majesteit om Zijn volk te verlossen.

‘Is uw karakter veranderd? Is duisternis omgeruild voor licht, de liefde voor zonde omgeruild voor de liefde van zuiverheid en heiligheid? Bent u al bekeerd, u die zich bezighoudt met het onderwijzen van anderen? Heeft er in u een grondige, radicale verandering plaatsgevonden? Heeft u Christus geweven in uw karakter? U hoeft in deze zaak niet in onzekerheid te zijn. Is de Zon der gerechtigheid opgestaan en schijnt Hij in uw ziel? Als dat zo is, dan weet u het; en als u niet weet of u wel of niet bekeerd bent, predik dan nooit een ander relaas vanaf de kansel totdat u het wel weet. Hoe kunt u zielen naar de levensbron brengen, als uzelf er nog nooit van hebt gedronken? Bent u een schijnvertoning, of ben u werkelijk een zoon van God? Dient u God, of dient u afgoden? Bent u veranderd door de Geest van God, of bent u nog steeds dood in uw overtredingen en zonden? Zonen van God zijn, betekent meer dan waar velen van dromen, omdat zij nog niet bekeerd zijn. De mensen worden gewogen op de weegschaal en te licht bevonden wanneer ze leven in de praktijk van enige bekende zonde. Het is het voorrecht van iedere zoon van God om elk moment een ware christen te zijn; dan heeft hij de gehele hemel aan zijn kant staan. Hij heeft Christus in zijn hart wonen door het geloof.’¹¹

Er is een verhaal van een scepticus die tijdens een gesprek met een christen de Bijbel vernederde en naar beneden haalde.

Scepticus: “In deze moderne tijd is het onmogelijk te geloven in een boek dat zo oud is, dat de auteur ervan in twijfel wordt getrokken.”

---

¹¹ Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers* (1923), blz. 440, 441.

Christen: “Verte mij dan, meneer, of u weet wie de auteur was van de vermenigvuldigingstafels. Die tafels zijn zo oud voor deze moderne tijd.”

Scepticus: “Nee, dat weet ik niet, en ik denk ook dat niemand het weet.”

Christen: “Dan gelooft u zeker niet in de vermenigvuldigings-tafels omdat de auteur daarvan in twijfel wordt getrokken.”

Scepticus: Oh, maar ik geloof er wel in, want het werkt. Er zijn wiskundige bewijzen die laten zien dat ze kloppen.

Christen: “Laat mij daar dan aan toevoegen dat de Bijbel ook waar is, omdat het werkt, en er zijn bewijzen om te laten zien dat het waar is. Denk maar eens even aan de miljoenen mensen door de eeuwen heen, zowel groot en klein, die hun levensstijl hebben veranderd, als gevolg van het evangelie van Jezus, van slechtst tot goed. Ze hebben een leven achtergelaten van dronkenschap, overspel, drugs, diefstal en andere ondeugden die onze moderne wereld nog steeds teisteren. Ze hebben een dienstbaar leven aangenomen voor de mensheid om de slavernij te stoppen, zoals William Wilberforce, weeshuizen geopend, zoals George Müller, ziekenhuizen opgericht zoals Ida Scudder, universiteiten gevestigd zoals William Carey, revalidatiecentra opgericht, zoals Corrie Ten Boom, en vrede bevorderd, zoals Leo Tolstoy. Jezus werkt, en Hij is waarachtig.”

Beste vriend en gelovige, de komst van Jezus in onze ziel en Zijn terugkeer naar onze planeet zal de uiteindelijke triomf zijn van de derde engelboodschap. Halleluja. Amen! *GL*

“Laat niemand met de gedachte spelen dat we kunnen afzien van organisatie. Het heeft ons veel studie gekost, en veel gebed voor wijsheid dat we weten dat God geantwoord heeft, om deze structuur op te richten. Het is opgebouwd door Zijn leiding, door veel opoffering en strijd. Laat niemand van onze broeders zo misleid worden te proberen het af te breken, want u zult op die manier een toestand teweegbrengen van dingen waar u niet van droomt. [...]

In de naam van de Heer zeg ik u dat het dient te staan, versterkt, gevestigd en gesetteld. ‘Ga vooruit’ op Gods bevel. We gingen vooruit toen de moeilijkheden, die overwonnen moesten worden, de vooruitgang onmogelijk leken te maken. We weten hoeveel het in het verleden gekost heeft om Gods plannen uit te werken, hetgeen ons gemaakt heeft wat we zijn als volk. Laat daarom iedereen buitengewoon voorzichtig zijn om de gedachten te ontregelen met betrekking tot die dingen die God voorgeschreven heeft voor onze voorspoed en succes. [...]

U moet nooit en te nimmer proberen om een speld op te tillen, om een oriëntatiepunt weg te nemen, welke de Heer aan Zijn volk gegeven heeft als waarheid. [...]

Er dienen geen veranderingen te zijn in de kenmerken van ons werk. Het dient helder en duidelijk te staan, zoals de profetie het gebracht heeft. Wij dienen geen verbond met de wereld aan te gaan, in de veronderstelling dat door dit te doen wij meer werk zouden kunnen verrichten.

Wij hebben voor de toekomst niets te vrezen, behalve indien wij de weg zullen vergeten waarheen de Heer ons geleid heeft, en Zijn leer in ons voorbije verleden. Wij zijn nu een sterk volk, indien wij ons vertrouwen in de Heer stellen; want wij hanteren de machtige waarheden van Gods woord. Wij hebben alles om dankbaar voor te zijn. Als we in het licht wandelen, zoals het op ons schijnt vanuit de levende woorden van God, zullen wij grote verantwoordelijkheden hebben, die overeenkomen met het grote licht dat God ons heeft gegeven. We hebben vele taken uit te voeren, want wij zijn gemaakt tot bewaarders van de heilige waarheid, die gegeven dient te worden aan de wereld in al haar schoonheid en heerlijkheid. Wij zijn jegens God schuldenaars om elk voordeel, die Hij ons heeft toevertrouwd, te gebruiken om de waarheid van de heiligheid van het karakter te verfraaien, en om de waarschuwendende en troostvolle boodschap te brengen van hoop en van liefde aan degenen, die zich in de duisternis van dwaling en zonde bevinden.” –*General Conference Daily Bulletin*, 20 februari 1899.

“Werp de christelijke godsdienst geen verwijt op door jaloezie en onverdraagzaamheid. Dit zal uw geloof maar op slechte wijze aanbevelen. Niemand is ooit gewonnen vanuit een verkeerd standpunt door afkeuring en berisping, maar velen zijn juist daardoor van de waarheid verdreven en hebben hun hart tegen overtuiging verhard. Een tedere geest, een vriendelijke en innemende houding kan de dwalende redden en tal van zonden bedekken. God verlangt van ons dat wij die liefde bezitten die “lankmoedig” en “goedertieren” (zie 1 Korinthe 13:4) is.” –*Gospel Workers* (1892), blz. 399, 400.

“De godsdienst van Christus verlangt niet dat we onze karakteridentiteit verliezen, maar dat we ons in enige mate aanpassen aan de gevoelens en zienswijzen van anderen. Heel wat mensen kunnen toetreden tot een bepaald geloofsverband, wier opinies, gewoonten, en gevoelens in aangelegenheden, het tijdelijke betreffend, niet harmoniëren; maar wanneer de liefde van Christus in hun harten brandt en zij vooruit zien naar dezelfde hemel als hun eeuwig tehuis, zullen zij de zoetste en intelligentste gemeenschap met elkander smaken, en zullen ze de wonderlijkste éénheid vormen. Er zijn nauwelijks twee mensen, wier beleven in alle opzichten precies eender is. De beproevingen van de een behoeven niet de beproevingen van een ander te zijn en altijd moeten uw harten openstaan voor een vriendelijk medevoelen, en overvloeien van de liefde, die Jezus koesterde voor al Zijn broeders.” –*Gospel Workers*, 400 (1892) [zie ook: *Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 464].